

ZAKON O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O IGRAH NA SREČO (ZIS-F)

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJETJE PREDLOGA ZAKONA

Prirejanje iger na srečo v Republiki Sloveniji ureja Zakon o igrah na srečo (Uradni list RS, št. 14/11 – uradno prečiščeno besedilo, 108/12 in 40/14; v nadaljnjem besedilu: ZIS), ki je bil sprejet že leta 1995 in po tem večkrat spremenjen. Zadnja sprememba systemskega zakona v letu 2012 je posledica ukinitve Urada RS za nadzor prirejanja iger na srečo ter prenosa njegovih pristojnosti na Ministrstvo za finance in Finančno upravo Republike Slovenije.

Evropska komisija je Republiko Slovenijo 24. 10. 2012 obvestila, da je v EU-pilotnem projektu odprla novo zadevo EU PILOT 3774/12/MAR v zvezi s skladnostjo slovenskih predpisov o igrah na srečo s Pogodbo o delovanju Evropske unije. Prejela je namreč pritožbo Daniela Talismana, 4th Floor, 45 Moorfields, EC2Y 9AE, London, Velika Britanija, da je v skladu s slovenskimi predpisi o igrah na srečo zahteva o sedežu prvi pogoj za pridobitev dovoljenja za prirejanje stav. Poleg tega naj bi se dovoljenje (koncesija) za prirejanje stav smelo izdati največ dvema družbama in trenutno sta obe razpoložljivi dovoljenji že dodeljeni, in sicer Športni loteriji (športne stave), ki je zasebna profitna družba, in Loteriji Slovenije (druge vrste stav), ki je delno v državni lasti. Posledica uporabe veljavnega zakonodajnega okvira je po trditvah pritožnika ta, da imata Športna loterija in Loterija Slovenije dejanski monopol nad prirejanjem stav v Sloveniji. Glede na pritožbe naj slovenski predpisi o igrah na srečo ne bi veljali za sorazmerne s cilji, ki se želijo doseči, saj oba monopolista močno oglašujeta svoje stave, uvajata nove produkte in nove možnosti nakupa, nimata vzpostavljenih programov za preprečevanje odvisnosti od iger na srečo, državni organi pa dopuščajo politiko razširjanja take vrste ponudbe, ki spodbuja stave. Po mnenju pritožnikov torej slovenski predpisi o igrah na srečo niso skladni s 56. členom Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki zagotavlja svobodno opravljanje storitev na notranjem trgu.

Navedbe pritožnika je najprej podrobneje preučila Evropska komisija oziroma njen Generalni direktorat za notranji trg in storitve. Ta ugotavlja, da sme na podlagi 30. člena ZIS klasične igre na srečo trajno prirejati kot svojo dejavnost le delniška družba, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, na podlagi posebne koncesije. V petem odstavku 3. člena ZIS pa je določeno, da lahko trajno prirejata klasične igre na srečo največ dva prireditelja. Med klasične igre na srečo spadajo tudi stave, ki so predmet predhodno omenjenih pritožb.

Evropska komisija je v zvezi z zahtevo o sedežu opozorila na pretekle sodbe Sodišča Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: sodišče), v katerih je to že presodilo, da je pogoj o ustanovitvi stalne poslovne enote ali hčerinske družbe v državi članici, v kateri se opravlja storitev, v neposrednem nasprotju s svobodo opravljanja storitev, ker v tej državi onemogoča opravljanje storitev podjetjem s sedežem v drugih državah članicah. Poleg tega je poudarilo, da je zahteva po stalni instituciji, če obvezno dovoljenje pomeni omejitev svobode opravljanja storitev, dejansko zanikanje tudi te svoboščine. Da bi bila taka zahteva dovoljena, je treba dokazati, da pomeni nujni pogoj za doseg iskanega cilja¹. Sodišče je v zvezi z zahtevo o sedežu tudi razsodilo, da je dosledna izključitev poslovnih subjektov s sedežem v drugi državi članici nesorazmerna, saj presega to, kar je nujno za boj proti kriminalu. Za nadzor njihovih dejavnosti in računov so namreč na voljo različna sredstva². Poleg tega je sodišče v sodbi v zadevi Dickinger Ömer³ navedlo, da je zahteva o sedežu omejitev, ki povzroča diskriminacijo, zato jo je mogoče upravičiti le na podlagi varstva javnega reda, javne varnosti ali javnega zdravja, pri

¹ Zadeva C-452/04, Fidium Finanz AG (46. točka).

² Zadeva C-64/08, Engelmann (37. točka).

³ Zadeva C-347/09, Dickinger Ömer (79. in 82. točka).

čemer iz ustaljene sodne prakse izhaja, da pojem javnega reda domneva dejansko in dovolj resno grožnjo, ki vpliva na temeljni interes družbe, in ga je treba, če se z njim utemeljuje izjema od temeljnega načela Pogodbe o delovanju Evropske unije, razlagati ozko.

Medtem ko je sodišče priznalo, da ima nacionalni nadzor nad čezmejnimi prirejanjem spletnih iger na srečo posebne značilnosti, je hkrati razsodilo, da mora biti obveznost v zvezi s sedežem v skladu z merili nujnosti in sorazmernosti, ki jih določa sodna praksa sodišča. Nacionalni organi bi morali zlasti proučiti, ali obstajajo drugi, manj omejujoči načini, s katerimi je mogoče za subjekte s sedežem v drugi državi članici zagotoviti tako raven nadzora, kakršna se dopušča nad subjekti s sedežem v državi, v kateri se storitev zagotavlja⁴.

Evropska komisija je preučila tudi skladnost nacionalne zakonodaje, ki ureja prirejanje iger na srečo, zlasti glede načina ureditve prirejanja stav, ki na podlagi ZIS spadajo med klasične igre na srečo. Pri tem se Evropska komisija sklicuje na sodišče, ki je v svoji ustaljeni sodni praksi poudarilo, da mora ob ugotovitvi obstoja monopola tako ureditev spremljati vzpostavitev zakonskega okvira, ki zagotavlja, da bo lahko imetnik navedenega monopola dejansko dosledno in sistematično uresničeval tako določen cilj s ponudbo, ki je odmerjena količinsko in kakovostno načrtovana glede na navedeni cilj⁵. V skladu s tem si morajo pravni okviri držav članic glede iger na srečo, ki temeljijo na monopolih, prizadevati za visoko raven zaščite nekaterih ciljev javne politike, kot je varstvo potrošnikov pred odvisnostjo in goljufijami, ki je tesno povezana s strogim in neposrednim nadzorom države nad tržnim obnašanjem monopolista. Ta zahteva po strogem in neposrednem nadzoru odseva v sodni praksi sodišča v zvezi s podeljevanjem izključnih pravic enemu samemu subjektu v sektorju iger na srečo. Država, ki podeli izključno pravico le enemu subjektu, mora pri tem uresničevati cilj zmanjševanja priložnosti za igranje iger na srečo ter preprečevanja in boja proti odvisnosti od tovrstnih iger. Zato je treba v zvezi z igrami na srečo, pri katerih se izpodbija sistem izključne pravice, opraviti preizkus doslednosti tovrstne pravne ureditve, ki temelji na elementih, povezanih s tržno strategijo (tržnim obnašanjem) imetnika izključne pravice, med drugim vključno z obsegom iger, ki jih ponuja, pogostostjo takih ponudb, številom prodajnih mest, na katerih se ponujajo igre na srečo, višino odhodkov za oglaševanje in obliko oglaševanja, vsebino in obliko trženja, uvedbo novih iger, omejitvami vložkov, naložbami v novo infrastrukturo in politiko širitve imetnika izključne pravice. Evropska komisija meni, da vsi elementi, ki bi upravičevali monopolni način urejanja prirejanja stav (dejansko gre za t. i. duopolno ureditev, saj ZIS določa, da lahko trajno klasične igre na srečo prirejata le dva prireditelja), niso izpolnjeni, tako npr. trenutna pravna ureditev ne omejuje oglaševanja zakonitih oblik prirejanja iger na srečo, kar je pomemben dejavnik varstva potrošnikov pred odvisnostjo z igrami na srečo.

Evropski parlament je v Resoluciji o vnaprejšnjem dogovarjanju o izidih tekem in korupciji v športu št. 2013/2657 z dne 14. 3. 2013 izrazil stališče, da so športne stave oblika komercialnega izkoriščanja tekem, pri čemer je predvsem v zadnjem obdobju prirejanje športnih izidov doseglo zaskrbljive razsežnosti, saj so visoke denarne vsote v športnih stavah spodbudile razvoj novih oblik korupcije. Tako pa niso ogrožene zgolj športne vrednote in interesi športnega gibanja ter organizatorjev stav, temveč tudi javni red in pravna država. Poleg tega je zaradi mednarodne narave športnih dogodkov, ki so predmet športnih stav, izjemno težko zagotavljati ustrezno integriteto pri športnih dogodkih in pri prirejanju stav v zvezi s temi dogodki. Evropski parlament v resoluciji Komisijo in države članice poziva k učinkovitim ukrepom za zaščito neoporečnosti športnih stav ter meni, da bi si morala Evropska unija in države članice prizadevati za državni monopol nad športnimi stavami. Tako stališče, izraženo v resoluciji, je po mnenju Evropskega parlamenta tudi v skladu s sodbo Sodišča Evropske unije z dne 8. 9. 2009, iz katere izhaja, da je boj proti kaznivim dejanjem lahko nujni razlog v splošnem interesu, s katerim je mogoče upravičiti omejitve v zvezi z udeleženci na trgu, ki jim je dovoljeno ponujati storitve v sektorju iger na srečo.

Republika Slovenija je Evropski komisiji sporočila, da bo s spremembo zakonodaje, ki ureja prirejanja iger na srečo, odpravila sedanjo duopolno ureditev prirejanja stav. Namesto tega bo uvedla monopol

⁴ Id. (83. in 84. točka).

⁵ Zadeva C-42/07, Liga Portuguesa, in zadeva C-316/07, Markus Stoss.

nad prirejanjem klasičnih iger na srečo in monopol nad prirejanjem stav, za katera bodo veljali strogi predpisi in nadzor. Koncesija za prirejanje klasičnih iger na srečo bo na podlagi zakona dodeljena Loteriji Slovenije, d. d., koncesija za prirejanje stav pa Športni loteriji, d. d., s čimer Republika Slovenija sledi priporočilom Evropskega parlamenta glede monopolne ureditve stav. Odpravila pa bo tudi zahtevo po sedežu v Republiki Sloveniji za gospodarske družbe, ki želijo pridobiti koncesijo za prirejanje iger na srečo. Uvaja se tudi nov tip koncesije, in sicer koncesija za prirejanje posebnih iger na srečo po internetu oziroma drugih telekomunikacijskih sredstvih (največ pet koncesij). Podrobneje se uredi oglaševanje iger na srečo s predpisanimi omejitvami glede rokov, vsebine in načina oglaševanja, poleg omejitev prirejanja klasičnih iger na srečo in stav pa se zmanjša najvišje dovoljeno število koncesij za prirejanje posebnih iger na srečo v igralnicah in igralnih salonih.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Temeljni cilj predloga zakona je uskladitev pravne ureditve prirejanja iger na srečo s pravnim redom Evropske unije ob upoštevanju sodne prakse Sodišča Evropske unije. V povezavi s tem ciljem se s spremembami in dopolnitvami področnega zakona odpravi zahteva, da ima družba, ki želi pridobiti koncesijo za prirejanje iger na srečo, sedež v Republiki Sloveniji. S tem se omogoči družbam s sedežem na območju Evropskega gospodarskega prostora pridobitev koncesije v Republiki Sloveniji, tako pa se odpravijo omejitve, neskladne z evropskim pravnim redom. Poveča se raven zaščite potrošnikov, saj se omeji oglaševanje zakonitih oblik prirejanja iger na srečo, poleg tega pa se zaščitijo mladoletniki pri prirejanju stav, saj se predpiše minimalna starost 18 let za udeležbo pri stavah.

2.2 Načela

Poglavitno načelo predloga zakona je načelo uskladitve pravnega reda Republike Slovenije s pravnim redom Evropske unije. Predlog zakona namreč odpravlja zahtevo po sedežu v Republiki Sloveniji za osebe, ki lahko pridobijo koncesijo za prirejanje iger na srečo, saj je ta zahteva v nasprotju s pravnim redom Evropske unije, natančneje s 56. členom Pogodbe o delovanju Evropske unije.

Podredno je bilo pri pripravi predloga zakona upoštevano načelo odprave administrativnih ovir v delu, ki ureja izdajo dovoljenja (licence) za delo v dejavnosti prirejanja posebnih iger na srečo. Odprava licenc je v skladu s smernicami Evropske komisije in Mednarodnega denarnega sklada, po katerih je treba zmanjšati število reguliranih poklicev, saj je tovrstna ureditev administrativna ovira pri zaposlovanju in zvišuje stroške dela.

2.3 Poglavitne rešitve

Poglavitne rešitve predloga zakona so povezane z ugotovitvami Evropske komisije glede obstoječe pravne ureditve prirejanja iger na srečo, ki ni popolnoma usklajena s pravnim redom Evropske unije.

Predlog zakona tako odpravlja zahtevo po sedežu za gospodarske družbe, ki želijo pridobiti koncesijo za prirejanje iger na srečo v Republiki Sloveniji, saj je v nasprotju s 56. členom Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki zagotavlja svobodno opravljanje storitev na notranjem trgu.

Predlog zakona spreminja tudi 3. člen ZIS, ki določa, da lahko v Republiki Sloveniji trajno prirejata klasične igre na srečo dva prireditelja, namesto tega pa določi, da se za trajno prirejanje klasičnih iger na srečo z zakonom dodeli koncesija Loteriji Slovenije, d. d., ki lahko prireja posamezno klasično igro na srečo na podlagi izdanega dovoljenja (največ petnajst dovoljenj). Prav tako se za prirejanje stav z

zakonom dodeli nov tip koncesije Športni loteriji, d. d. Za obe navedeni gospodarski družbi so že v dosedanji ureditvi veljali strogi predpisi in nadzor. Zaradi vzpostavitve monopola glede trajnega prirejanja klasičnih iger na srečo in stav pa se dodatno omeji še oglaševanje zakonitega prirejanja iger na srečo, tako da se dopušča le zmerno oglaševanje, ki bo omejeno na tisto, kar je nujno za usmerjanje potrošnikov k zakonitemu prirejanju, ne bo pa spodbujalo čezmerne udeležbe ali prikazovalo prirejanja iger na srečo kot nekaj pozitivnega.

Poleg omejitev pri klasičnih igrah na srečo in stavah se zmanjša najvišje dovoljeno število koncesij za prirejanje posebnih iger na srečo v igralnicah in igralnih salonih. Predlagana rešitev je skladna s Strategijo razvoja iger na srečo v Republiki Sloveniji. S tovrstnimi spremembami Republika Slovenija sledi pravnemu redu oziroma sodni praksi⁶ na ravni Evropske unije, ki monopol dopušča pod pogojem, da zanj veljajo strogi predpisi in nadzor.

Poleg koncesije za stave se kot nov tip koncesije uvaja prirejanje posebnih iger na srečo po internetu oziroma drugih telekomunikacijskih sredstvih, za katero bo dodeljenih največ pet koncesij.

Predlog zakona posega tudi v sedanjo ureditev glede lastniške sestave gospodarskih družb, ki imajo koncesijo za prirejanje posebnih iger na srečo v igralnici. Ta določa, da imajo lahko navadne delnice s pravico do upravljanja omenjenih družb le Republika Slovenija, lokalne skupnosti, pravne osebe, katerih 100-odstotna lastnica ali edina ustanoviteljica je Republika Slovenija, in gospodarske družbe, organizirane kot delniške družbe, ki izpolnjuje te pogoje:

1. delež posamezne gospodarske družbe in z njo povezanih oseb v osnovnem kapitalu koncesionarja ne sme presegati 20 % navadnih delnic;
2. delež posamezne fizične osebe v osnovnem kapitalu gospodarske družbe ne sme presegati 10 % delnic, pri čemer skupni delež fizičnih oseb ne sme presegati 49 % delnic;
3. gospodarska družba mora izpolnjevati merila za veliko družbo po predpisih, ki urejajo gospodarske družbe, ali pa mora pretežni del prihodkov ustvariti iz dejavnosti investicijskih in pokojninskih družb oziroma skladov, bančništva, zavarovalništva oziroma finančnega posredništva ali s turistično dejavnostjo.

Pri tem lahko gospodarske družbe skupaj pridobijo največ 49 % navadnih delnic koncesionarja.

Zdaj imajo eno ali več koncesij za prirejanje posebnih iger na srečo v igralnici štiri gospodarske družbe, pri čemer imata v treh od njih lastniške deleže v obliki navadnih delnic tudi Kapitalska družba, d. d., in Slovenski državni holding, d. d. Odlok o strategiji upravljanja kapitalskih naložb države določa, da so družbe, ki se ukvarjajo z igralništvom, razvrščene med portfeljske naložbe, razen Loterije Slovenije, d. d., ki se šteje za strateško naložbo, dokler njeno obstoječo lastniško sestavo določa Zakon o lastninskem preoblikovanju Loterije Slovenije (Uradni list RS, št. 44/96, 47/97, 102/07, 26/11, 109/11 in 58/12). Predlog zakona odpravlja dosedanje omejitve pri lastniški sestavi gospodarskih družb, ki so lahko pridobile koncesijo za prirejanje posebnih iger na srečo v igralnici, v delu, ki določa največji mogoči delež posameznega delničarja v osnovnem kapitalu igralniške družbe in omejitev glede skupnega deleža, s čimer bodo vzpostavljeni pogoji za pridobitev domačih in tujih vlagateljev. V skladu s predlagano ureditvijo bo lahko imetnik navadnih delnic koncesionarja tudi gospodarska družba, ki je organizirana v obliki delniške družbe z osnovnim kapitalom v višini najmanj 4.000.000 evrov.

⁶ Iz sodbe sodišča v zadevi C-347/09 je razvidno, da je treba 49. člen Pogodbe o delovanju Evropske unije razlagati tako, da država članica, ki želi zagotoviti posebno visoko raven varstva potrošnikov v sektorju iger na srečo, lahko utemeljeno meni, da lahko samo z vzpostavitvijo monopola v korist enega subjekta, ki ga lahko javni organi natančno nadzirajo, obvladuje kriminal, povezan z igrami na srečo, ter dovolj učinkovito uresničuje cilj preprečevanja spodbujanja čezmerne porabe pri igranju iger na srečo in cilj boja proti zasvojenosti z igrami na srečo.

V spremembah zakona, ki ureja prirejanje iger na srečo, se v skladu z načelom odprave administrativnih ovir odpravi zahteva po pridobitvi dovoljenja (licence) za delo v dejavnosti prirejanja posebnih iger na srečo. Odprava licenc je v skladu s smernicami Evropske komisije in Mednarodnega denarnega sklada, v skladu s katerimi je treba zmanjšati število reguliranih poklicev, saj je tovrstna ureditev administrativna ovira pri zaposlovanju in zvišuje stroške dela.

Poleg navedenega se s predlagano spremembo člena, ki ureja samoprepoved, odpravljajo vse nedoslednosti zdaj veljavne določbe o samoprepovedih, hkrati pa se uresničuje cilj odprave administrativnih ovir in učinkovitejše izvajanje varstva udeležencev iger na srečo, še posebno zaščite igralcev pred škodljivimi vplivi čezmernega igranja iger na srečo. Finančna uprava Republike Slovenije je za izvajanje samoprepovedi že pripravila programsko podporo za vodenje zbirke podatkov o igralcih, ki so si dali samoprepoved na spletnem portalu eDavki. Ta koncesionarjem omogoča oddajo elektronskega obrazca o dani samoprepovedi prek zaprtega dela osebnega portala eDavki. Podlago za tako delovanje je zato treba zakonsko urediti v ZIS.

Predlog zakona zaradi odprave administrativnih ovir in uskladitve določb ZIS z zakonom, ki ureja javna zbiranja, določa, da je za sprejem obvestila prireditelja o občasni organizaciji tombole oziroma srečelova pristojen nadzorni organ in ne več upravni organ, pristojen za notranje zadeve.

Predlog zakona odpravlja tudi sedanjo pomanjkljivost ureditve avdio-video nadzora prirejanja posebnih iger na srečo glede na zakon, ki ureja varstvo osebnih podatkov. Pomanjkljivost se kaže zlasti v tem, da sedanja ureditev ne določa namena izvajanja tovrstnega nadzora, in tudi ne, kateri igralniški procesi se lahko snemajo, prav tako ne določa roka hrambe tako pridobljenih posnetkov. Predlog zakona navedene pomanjkljivosti odpravlja, tako pa omogoči, da se s podzakonskim predpisom podrobneje določijo pogoji in način prirejanja posebnih iger na srečo v igralnici.

Spremenijo se tudi določbe členov, ki urejajo napitnino, s čimer se zagotovi preglednost nad zbiranjem celotne napitnine, ki se daje v prostoru, v katerem se izvajajo posebne igre na srečo. S tem se zagotovi pravična delitev napitnine med delavce, ki jo ustvarijo na posameznih delovnih mestih v igralnicah in igralnih salonih.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona nima neposrednih finančnih posledic za državni proračun in druga javna finančna sredstva oziroma te niso ocenjene v pomembni vrednosti. Zaradi predlagane vzpostavitve monopola trajnega prirejanja klasičnih iger na srečo in stav se bo v naslednjih letih spremenila sestava klasičnih iger na srečo, kar lahko vpliva na doseženi bruto prihodek od prirejanja teh iger. Vendar se ocenjuje, da te spremembe ne bodo neugodno vplivale na višino vplačil za udeležbo pri klasičnih igrah na srečo in stav. Zaradi spremenjene ureditve se ne pričakuje zmanjšanje prihodkov iz davkov in koncesijskih dajatev.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Predlog zakona ne predvideva nove porabe proračunskih sredstev.

5. PRILAGOJENOST PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE IN PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH

5.1. Prilagojenost predlagane ureditve pravu Evropske unije

S predlaganimi spremembami se pravna ureditev prirejanja iger na srečo v Republiki Sloveniji uskladi s pravnim redom Evropske unije.

Prirejanje iger na srečo ni predmet poenotenja in pravne uskladitve znotraj Evropske unije. Za dejavnost iger na srečo je v Direktivi 2006/123/ES Evropskega parlamenta in Sveta o storitvah na notranjem trgu z dne 12. 12. 2006 (UL L 376, 27. 12. 2006, str. 36–68) izrecno določena izjema od pravila o prostem opravljanju storitev zaradi javnega reda, javne varnosti in javnega zdravja. Igre na srečo so izključene tudi iz Direktive 2000/31/ES o elektronskem poslovanju. Sodišče Evropske unije, ki v vsakem posamičnem primeru presoja spoštovanje načel Evropske unije, v nobenem od teh ni odločilo, da so igre na srečo predmet popolnoma prostega pretoka storitev (npr. sodba v zadevi C-42/07, Liga Portuguesa de Futebol Profissional, 69. točka), temveč so prav zaradi posebne narave področja dopuščene nekatere omejitve, morajo pa izhajati iz prevladujočega javnega interesa zaradi zaščite igralcev, preprečevanja zasvojenosti, pranja denarja in drugih kaznivih dejanj oziroma se upošteva skrb za javni red, javno varnost, varovanje javnega reda in miru ipd., medtem ko se financiranje proračuna in drugih dejavnosti lahko pojavlja le kot ugodna stranska posledica.

Pravo Evropske unije dopušča tudi uvedbo monopola v zvezi s prirejanjem iger na srečo. Po predlogu zakona se uvede monopol za prirejanje klasičnih iger na srečo in stav. Odločitev za tako ureditev je posledica tehtnega premisleka o razlogih, zaradi katerih je po ustaljeni sodni praksi Sodišča Evropske unije dovoljeno uvesti tako strogo omejitev konkurence na tem področju. Ti razlogi so npr. povzeti v sodbi Zeturf (zadeva C-212/08). Cilja, ki ju Republika Slovenija poskuša doseči v zvezi z bodočo ureditvijo prirejanja klasičnih iger na srečo, sta boj proti kriminalu (goljufiji in pranju denarja) in visoka raven varstva potrošnikov. Sodišče Evropske unije v zvezi z dopustnostjo monopola opozarja na utemeljenost njegove uvedbe na ugotovitvi, da so kriminalne dejavnosti v zvezi z igrami na srečo in zasvojenost z njimi problem, ki bi ga lahko rešilo širjenje dovoljenih in reguliranih dejavnosti (72. točka, podtočka c, prva alineja). Republika Slovenija meni, da se lahko učinkovito preprečevanje kriminala doseže z ustreznim nadzorom, ki se najbolje opravi nad enim subjektom prirejanja, za katerega velja strog nadzor države oziroma javnih organov (72. točka, podtočka a). V zvezi z varstvom potrošnikom in preprečevanjem drugih negativnih vplivov prirejanja iger na srečo (pretirano igranje in odvisnost) Republika Slovenija izhaja s stališča, da je te cilje najlažje doseči z usmerjanjem igralcev k ponudbi nosilcev monopola za prirejanje klasičnih iger na srečo in stav, ker bo ta zaradi strogih zakonskih zahtev in nadzora brez kriminalnih elementov ter bo zasnovan tako, da potrošnike varuje pred čezmerno uporabo in zasvojenostjo (prim. 67. točko navedene sodbe). Nova ureditev tako sledi zahtevi *acquis communautaire* po doslednosti doseganja teh družbeno koristnih ciljev (58. točka), saj bo taka pravna ureditev monopolistu omogočila, da s svojo ponudbo igralcem omogoča zanesljivo in privlačno alternativo prepovedanim dejavnostim. Predlog zakona tudi dopušča zmerno oglaševanje, ki bo strogo omejeno na tisto, kar je nujno za usmerjanje potrošnikov k legalnemu prirejanju iger na srečo, ne bo pa spodbujalo aktivnega igranja ali ga prikazovalo kot nekaj pozitivnega (71. točka).

Predlagana pravna ureditev iger na srečo je tako skladna s pravnim redom Evropske unije, ki monopol dopušča. Glede na dosedanjo sodno prakso Sodišča Evropske unije (glej npr. zadevo C-347/09 z dne 15. 9. 2011) je namreč treba 49. člen Pogodbe o delovanju Evropske unije razlagati tako, da država članica, ki želi zagotoviti posebno visoko raven varstva potrošnikov pri igrah na srečo, lahko utemeljeno meni, da lahko samo z vzpostavitev monopola v korist enega subjekta, ki ga lahko javni organi natančno nadzirajo, obvladuje kriminal, povezan z igrami na srečo, ter dovolj učinkovito uresničuje cilj preprečevanja spodbujanja čezmerne porabe pri igranju iger na srečo in cilj boja proti zasvojenosti z njimi.

Z uvedbo novega tipa koncesije za stave se odpravi očitak Evropske komisije o duopolni ureditvi klasičnih iger na srečo in stav.

Sedanja ureditev prirejanja posebnih iger na srečo po internetu oziroma drugih telekomunikacijskih sredstvih omogoča tako prirejanje le prirediteljem klasičnih iger na srečo in koncesionarjem, ki imajo sedež v Republiki Sloveniji in so pridobili koncesijo za prirejanje posebnih iger na srečo v igralnici. Taka ureditev je po mnenju Evropske komisije neskladna s pravnim redom Evropske unije. Z uvedbo

novega tipa koncesije za prirejanje posebnih iger na srečo po internetu oziroma drugih telekomunikacijskih sredstvih, za kar je predvidena dodelitev največ petih koncesij, se te omejitve odpravljajo.

Predlog zakona odpravlja zahtevo po sedežu v Republiki Sloveniji za gospodarske družbe, ki lahko pridobijo koncesijo za prirejanje iger na srečo, saj je ta v nasprotju s pravnim redom Evropske unije, natančneje s 56. členom Pogodbe o delovanju Evropske unije.

5.2. Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih

a) Danska

Na podlagi zakona, ki v Kraljevini Danski ureja prirejanje iger na srečo, je koncesija za prirejanje klasičnih iger na srečo, kot jih opredeljuje slovenska pravna ureditev, dodeljena gospodarski družbi Danske Spil A/S, ki je v lasti države (monopol nad prirejanjem). Z dovoljenjem ministrstva, pristojnega za dajatve, se lahko koncesija v celoti ali delno prenese tudi na gospodarsko družbo, ki je v lasti omenjenega monopolista. Za prirejanje serijskih loterij (angl. *class lottery*) se koncesija dodeli družbi Det Danske Klasselotteri A/S. Obe navedeni družbi lahko izvajanje loterije preneseta tudi na družbe, ki so v njihuni popolni lasti. Koncesija oziroma licenca za prirejanje stav na konjskih in pasjih dirkah se na podlagi zakona lahko dodeli družbi Danske Spil A/S.

Koncesijo za prirejanje posebnih iger na srečo v igralnicah lahko pridobi več subjektov, tudi s sedežem zunaj obravnavane države. Koncesija se dodeli do deset let, lahko tudi samo za posamezne vrste igralniških iger. Danska zakonodaja ne pozna lastniških omejitev, ki bi se nanašale na možnost pridobitve koncesije za prirejanje stav oziroma posebnih iger na srečo. Zdaj na Danskem obratuje šest igralnic, poleg tega pa je ena koncesija dodeljena igralnici, ki deluje na ladji. V igralnicah se lahko prirejajo te igre na srečo: baccarat, punto banco, black jack, poker, ruleta in igre na igralnih avtomatih z denarnim dobitkom. Koncesija se lahko dodeli pravnim osebam in tudi fizičnim osebam, ki izpolnjujejo pogoje, določene v zakonu. Dodelitev koncesije fizičnim osebam je omejena pri koncesijah za nekatere vrste stav, kolesarske dirke na stezah, pasje dirke in dirke golobov, saj te vrste iger na srečo lahko organizirajo samo pravne osebe, ki so organizatorji takih tekmovanj in so vključeni v ustrezne športne organizacije. Pri preostalih vrstah iger na srečo mora imeti pravna oseba, ki želi pridobiti koncesijo, sedež na Danskem, v eni od držav EU ali držav z območja EGP.

Danska spada v skupino držav, v kateri je dovoljeno spletno prirejanje iger na srečo, pri čemer zakon ne določa števila licenc, ki se lahko dodelijo za prirejanje teh iger. Licenca se lahko v skladu z zakonom dodeli za baccarat, punto banco, blackjack, poker, ruleto in igre na igralnih avtomatih. Do julija 2013 je bilo na Danskem dodeljeno 53 licenc za prirejanje spletnih iger na srečo, in to 40 operaterjem iz različnih držav, pri čemer pa največji prireditelj spletnih iger (športne stave, poker in igralniške igre) ostaja bivši monopolist Danske Spil A/S.

b) Italija

Čeprav spada italijanski normativni okvir za prirejanje iger na srečo med najbolj centralizirane v Evropi, so italijanske igralnice še vedno pod nadzorom lokalnih oblasti na območju igralnic. Zdaj delujejo štiri igralnice (Venezia, Campione, St. Vincente in San Remo). Regulatorni organ prirejanja iger na srečo je Ministrstvo za notranje zadeve. Igralnice lahko ponujajo tudi spletne igre na srečo, nadzor na tem področju pa izvaja Agenzia delle Dogane e dei Monopoli (AMD). Prihodki v italijanskih igralnicah upadajo že od leta 2010, kar je predvsem posledica uvedbe t. i. igralnih naprav VLT zunaj igralnic in širitve spletnega prirejanja iger na srečo.

Italija je zaradi zbiranja denarnih sredstev za odpravo posledic potresa v pokrajini Abruzzo leta 2009 v istem letu sprejela zakon, s katerim je legalizirala spletni poker, poleg tega je dovolila namestitve t. i.

avtomatov VLT (Video Lottery Terminals), pri čemer lahko največje izplačilo oziroma dobiček znaša 500 evrov. S tem so vzpostavili sistem, katerega cilj je namestitev okrog 50.000 takih avtomatov na nekaterih lokacijah (gostinski lokali, nakupovalni centri ipd.), pri čemer je nad vsemi avtomati vzpostavljen centraliziran nadzor z oddaljenim dostopom. Nadzor je bil najprej v pristojnosti L'Amministrazione Autonoma dei Monopoli di Stato (AAMS), po združitvi s carino pa ga izvaja Agenzia delle Dogane e dei Monopoli (ADM). Licenca je bila med preizkušanjem sistema dodeljena desetim operaterjem, ki so že imeli licenco za namestitev t. i. avtomatov AWP (Amusement with Prize Gaming Machines), pozneje pa so se v sistem vključili še drugi operaterji.

V Italiji so začeli uvajati spletne igre na srečo v letu 2006, ko je bilo na podlagi mednarodnega tenderja dodeljenih 33 licenc. Zanje so se lahko potegovali gospodarske družbe s sedežem v državah EU, EFTA in celo družbe z območij *off shore*. Licence so bile večinoma dodeljene večjim tujim operaterjem, kakršni so Betfair, Unibet, William Hill, Ladbrokes in 888. Zdaj ponujajo največji nabor spletnih iger na srečo med vsemi evropskimi državami, saj je mogoče pridobiti licenco za spletno prirejanje stav, konjskih dirk, turnirjev v pokru, loterijske igre, igralniške igre in igre na igralnih avtomatih. Vsako igralno platformo za prirejanje spletnih iger na srečo, za katero je v Italiji dodeljena licenca, mora avtorizirati in licencirati nadzorni organ ADM in mora izpolnjevati predpisana merila za zaščito igralcev ter pogoje, ki določajo odgovorno oglaševanje. Predpisi, ki urejajo spletno prirejanje iger na srečo, določajo, da morajo operaterji zagotoviti igralcem možnost samoprepovedi za posamezno obdobje. Seznam takih igralcev mora biti dostopen nadzornemu organu. Lste pogoje morajo izpolnjevati tudi igralnice, ki želijo prirejati spletne igre na srečo.

c) Francija

V Franciji je področje igralniških iger na srečo (igralništvo *land base*) razdeljeno med Ministrstvo za finance in Ministrstvo za notranje zadeve. Na notranjem ministrstvu deluje Commission Supérieure des Jeux (CSJ), ki je pristojna za vodenje postopka podeljevanja licenc in pripravo predpisov o igralništvu. Licence se dodeljujejo za določeno obdobje, postopek dodeljevanja pa je razmeroma zapleten, saj so vanj dejavno vključeni svetovalni odbori lokalnih skupnosti, ki jih sestavljajo poslanci, župani in višji javni uslužbenci. Ti odbori na rednih mesečnih zasedanjih ocenjujejo vloge za dodelitev in podaljšanje licenc ali razširitev igralnic. Vsako vlogo nato CSJ oceni na podlagi različnih meril (število prebivalcev, lokalna konkurenca, lokalni ekonomski interesi ipd.). CSJ nato pozitivni oz. negativni predlog odločitve pošlje notranjemu ministrstvu, ki sprejme končno odločitev. V začetku leta 2013 je v Franciji delovalo 195 igralnic, od katerih jih je bilo 115 v lasti večjih igralniških operaterjev, kot so Partouche, Barriere, JOA in Tranchant. Zaradi upada prometa je bilo s spremembo zakonodaje v letu 2007 igralnicam omogočeno tudi prirejanje turnirjev pokra Texas Hold'em, vendar se je učinek teh sprememb pokazal šele v zadnjih treh letih, ko se je upadanje obiska v igralnicah umirilo.

Spletne igre na srečo so v Franciji urejene v posebnem zakonu, ki je bil sprejet v letu 2010. Uredil je dodelitev dovoljenj in pogoje za prirejanje športnih stav, konjskih dirk in pokra po internetu. Nadzorni organ nad spletnim prirejanjem iger na srečo je L'Autorité de régulation des jeux en ligne (ARJEL), ki izdaja dovoljenja, zagotavlja, da operaterji izpolnjujejo pogoje za prirejanje, da se igre prirejajo varno in pošteno, ter preprečuje nezakonito prirejanje spletnih iger. Za prirejanje spletnih iger na srečo se lahko dodeli največ 21 dovoljenj za poker, 14 dovoljenj za prirejanje športnih stav in 5 dovoljenj za prirejanje stav na konjskih dirkah. Posamezno dovoljenje se dodeli za pet let in so ga do zdaj pridobili predvsem večji evropski operaterji, ki prirejajo spletne igre na srečo, kot so BWIN, Poker Stars, Full tilt in Sporting bet. Operater, ki želi pridobiti dovoljenje za spletne igre, mora imeti sedež v EU ali EGP, spletna stran, na kateri prireja igre na srečo, mora imeti končnico **.fr** in ločen račun za poslovanje v Franciji. Operater mora nadzorniku ARJEL zagotoviti dostop do vseh podatkov o igralcih in transakcijah igralcev (igre, vplačila, izplačila, stanje na računih ter še vrsto drugih podatkov o poteku igranja in profilih igralcev).

Prirejanje spletnih iger, ki nimajo pridobljenega dovoljenja v Franciji, se preprečuje z blokado spletnih strani in plačilnega prometa. Blokado so s pomočjo francoskih ponudnikov storitev informacijske družbe začeli izvajati v letu 2010, pri čemer je visoka globa predpisana za ponudnika storitev informacijske družbe, ki na podlagi odredbe ne izvede blokade spletne strani, pa tudi za prireditelja spletnih iger na srečo brez dovoljenja. Ob visokih globah so v nekaterih primerih predpisane tudi

zaporne kazni. Del davčnih prihodkov namenijo za ukrepe preprečevanja problematičnega igranja in zasvojenosti.

6. PRESOJA POSLEDIC ZA POSAMEZNA PODROČJA

6.1 Presoja administrativnih posledic

6.2 Presoja posledic za okolje, ki vključuje tudi prostorske in varstvene vidike

Predlog zakona ne bo imel posledic na tem področju.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo

Predlog zakona ne spreminja stopenj za obračun koncesijske dajatve od prirejanja klasičnih iger na srečo in stav, ki se namenja za financiranje dejavnosti humanitarnih, invalidskih in športnih organizacij, saj bi morebitno znižanje pomenilo manj načrtovanih sredstev za navedene namene. Treba je poudariti, da predlog zakona upošteva neprofitno naravo poslovanja oseb, ki lahko prirejajo klasične igre na srečo in stave v korist financiranja invalidskih, humanitarnih in športnih organizacij.

Dosedanji prireditelj stav bo poleg stav glede na prehodne določbe predloga zakona prirejal klasične igre na srečo, za katere mu je bila dodeljena koncesija do izteka posamezne koncesije. Možnost dodelitve petih koncesij za prirejanje spletnih iger na srečo je razširitev dosedanje ponudbe na tem področju. Ker predlog zakona odpravlja zahtevo po sedežu koncesionarja v Republiki Sloveniji, bo tako koncesijo po postopku, določenem v ZIS, lahko pridobila gospodarska družba, ki ima sedež na območju Evropskega gospodarskega prostora. Ta sprostitev pri dodeljevanju navedenega tipa koncesije dopolnjuje dosedanje prirejanje iger na srečo ter bo zaradi večje konkurenčnosti na tem področju pripomogla k izboljšanju ponudbe in dvigu kakovosti prirejanja spletnih iger na srečo.

Ugodne posledice na poslovanje družb, ki že imajo koncesijo za prirejanje posebnih iger na srečo v igralnici, bo prinesla tudi odprava omejitev glede lastniške sestave teh družb, kar jim bo omogočilo, da pridobijo zasebne strateške partnerje z izdelano vizijo poslovanja v dejavnosti prirejanja iger na srečo.

6.4 Presoja posledic na socialnem področju

Že obstoječa pravna ureditev prirejanja iger na srečo v Republiki Sloveniji je ščitila mladoletnike in druge občutljive osebe pred škodljivimi vplivi čezmernega igranja iger na srečo, predlog zakona pa slednje še dopolnjuje. Udeležba pri igrah na srečo, ne glede na njihovo vrsto, pa tudi sodelovanje pri prirejanju iger na srečo sta osebam, ki so mlajše od 18 let, prepovedana. Poveča se tudi raven zaščite potrošnikov, saj se omeji oglaševanje zakonitih oblik prirejanja iger na srečo, tako da se dopušča le zmerno oglaševanje, ki bo omejeno na tisto, kar je nujno za usmerjanje potrošnikov k zakonitemu prirejanju, ne bo pa spodbujalo čezmerne udeležbe ali prikazovalo prirejanja iger na srečo kot nekaj pozitivnega.

6.5 Presoja posledic glede na dokumente razvojnega načrtovanja

Neposrednih posledic na dokumente razvojnega načrtovanja predlog zakona ne bo imel.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa

a) predstavitev sprejetega zakona

Predpis se nanaša na deležnike, ki sodelujejo pri prirejanju iger na srečo (koncesionarji in prireditelji ter bodoči koncesionarji), ki so že seznanjeni z veljavnimi predpisi in se bodo s predlogom sprememb zakona seznanili ob njegovi objavi, zato posebna izobraževanja in predstavitve niso predvideni.

b) spremljanje sprejetega predpisa

Izvajanje predpisa se bo spremljalo v sodelovanju s FURS RS, ki je nadzorni organ prirejanja iger na srečo.

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o igrah na srečo (Uradni list RS, št. 14/11 – uradno prečiščeno besedilo, 108/12, 11/14 – popr. in 40/14 – ZIN-B) se za 1. členom doda nov 1.a člen, ki se glasi:

»1.a člen

Ta zakon se izda ob upoštevanju postopka informiranja v skladu z Direktivo 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov (UL L št. 204 z dne 21. 7. 1998, str. 37), zadnjič spremenjeno z Uredbo (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o evropski standardizaciji, spremembi direktiv Sveta 89/686/EGS in 93/15/EGS ter direktiv 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES in 2009/105/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Sklepa Sveta 87/95/EGS in Sklepa št. 1673/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 316 z dne 14. 11. 2012, str. 12).«

2. člen

V 3. členu se peti odstavek spremeni tako, da se glasi:

»V Republiki Sloveniji je koncesija za trajno prirejanje klasičnih iger na srečo dodeljena neposredno s tem zakonom Loteriji Slovenije, d. d. Koncesija za prirejanje stav je dodeljena neposredno s tem zakonom Športni loteriji, d. d. Vlada lahko dodeli tudi 12 koncesij za prirejanje posebnih iger na srečo v igralnici, 30 koncesij za prirejanje posebnih iger na srečo v igralnem salonu in 5 koncesij za prirejanje posebnih iger na srečo po internetu oziroma drugih telekomunikacijskih sredstvih.«

V šestem odstavku se za besedo »srečo« dodata besedi »in stav«.

3. člen

V 3.a členu se prvi odstavek spremeni tako, da se glasi:

»Po internetu oziroma drugih telekomunikacijskih sredstvih se lahko prirejajo klasične igre na srečo, posebne igre na srečo in stave. Klasične igre na srečo lahko prireja Loterija Slovenije, d. d., stave Športna loterija, d. d., posebne igre na srečo pa gospodarska družba, ki ima sedež v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici Evropskega gospodarskega prostora in pridobi koncesijo za prirejanje posebnih iger na srečo po internetu oziroma drugih telekomunikacijskih sredstvih. Gospodarska družba lahko prireja le tiste vrste iger na srečo po internetu oziroma drugih telekomunikacijskih sredstvih, določene v koncesijski pogodbi, ki jo skleneta koncesionar in minister, pristojen za finance, oziroma v dovoljenju za prirejanje posamezne klasične igre na srečo.«

Doda se nov drugi odstavek, ki se glasi:

»Za dodelitev koncesije za prirejanje posebnih iger na srečo po internetu oziroma drugih telekomunikacijskih sredstvih se smiselno uporabljajo določbe tega zakona, ki veljajo za dodelitev koncesije za prirejanje posebnih iger na srečo v igralnici.«

Dosedanji drugi odstavek postane tretji odstavek in se spremeni tako, da se glasi:

»Gospodarske družbe iz prvega odstavka morajo informacijski sistem, na katerem prirejajo igre na srečo po internetu oziroma drugih telekomunikacijskih sredstvih, povezati v informacijski sistem Finančne uprave Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: nadzorni organ) in mu zagotoviti bralni dostop do programov, podatkov in sistemskih zapisov ter pridobiti dovoljenje nadzornega organa za začetek prirejanja iger na srečo po internetu oziroma drugih telekomunikacijskih sredstvih.«

Dosedanji tretji odstavek postane četrti odstavek.

Dosedanji četrti odstavek postane peti odstavek in se spremeni tako, da se glasi:

»Minister, pristojen za finance, podrobneje določi pogoje in način prirejanja iger na srečo po internetu oziroma drugih telekomunikacijskih sredstvih ter ukrepe za varstvo igralcev in zaščito mladoletnikov in drugih občutljivih oseb.«

4. člen

6. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Oglaševanje, sprejemanje ali posredovanje vplačil ali opravljanje drugih storitev v zvezi s prirejanjem iger na srečo za osebe, ki nimajo dovoljenja oziroma koncesije vlade, je v Republiki Sloveniji prepovedano.

Ne glede na prejšnji odstavek je oglaševanje dovoljeno gospodarskim družbam s sedežem v drugi državi članici Evropskega gospodarskega prostora, ki so v svoji državi pridobile ustrezno dovoljenje pristojnega organa za prirejanje iger na srečo, kadar jih prirejajo v sodelovanju s koncesionarjem v njegovih prostorih, pri čemer je oglaševanje dovoljeno samo med trajanjem igre in v prostorih koncesionarja.«

5. člen

Doda se nov 6.a člen, ki se glasi:

»6.a člen

Izvajalci oglaševanja lahko oglašujejo igre na srečo tako, da to ni v nasprotju s cilji in nameni tega zakona, pri čemer mora oglaševalsko sporočilo izpolnjevati naslednje pogoje:

- ne sme biti zavajajoče in vzbujati neustreznih občutkov oziroma napačnih predstav glede dejanskih možnosti dobitka pri igrah na srečo;
- v njem ne smejo nastopati mladoletniki, prav tako oglaševalsko sporočilo ne sme biti usmerjeno nanje;
- ne sme se pojavljati v in na stavbah ter objektih, pa tudi ne na pripadajočih zemljiščih, kjer se opravlja dejavnost vzgoje in izobraževanja mladoletnikov;
- ne sme se pojavljati na prireditvah, ki so namenjene predvsem mladoletnim osebam.

Oglaševalsko sporočilo mora vsebovati vidno in čitljivo pisno, slikovno ali govorno opozorilo, da se oglaševanje nanaša na igre na srečo in da vplačilo v igro še ne zagotavlja dobitka.

Oglaševanje iger na srečo je prepovedano:

- po radiu in televiziji pred in med oddajami, namenjenimi mladoletnim osebam, ter po teh oddajah;
- v tiskanih in elektronskih medijih, namenjenih mladoletnim osebam;
- v kinematografih pred in med predvajanjem filmov, namenjenih mladoletnim osebam, in po tem predvajanju;
- osebam, ki niso pridobile dovoljenja oziroma koncesije v skladu s tem zakonom.«

6. člen

9. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Igralec lahko od koncesionarja s pisno izjavo nepreklicno zahteva, da mu za najmanj šest mesecev in največ tri leta prepove udeležbo pri posebnih igrah na srečo in igrah na srečo, ki se prirejajo po internetu oziroma drugih telekomunikacijskih sredstvih (v nadaljnjem besedilu: samoprepoved), pri čemer mora biti igralec opozorjen na posledice samoprepovedi.

Koncesionar mora zagotoviti, da se igralec iz prejšnjega odstavka med trajanjem samoprepovedi ne more udeležiti iger na srečo.

Samoprepoved iz prvega odstavka velja za udeležbo v vseh vrstah iger na srečo iz prvega odstavka, ki se prirejajo v Republiki Sloveniji, pri sklenjenem mednarodnem dogovoru pa tudi v drugih državah.

Nadzorni organ za izvajanje tega člena upravlja zbirko osebnih podatkov o igralcih, ki so dali izjavo o samoprepovedi. Ti podatki se obdelujejo v posebnem informacijskem sistemu nadzornega organa.

V zbirki iz prejšnjega odstavka se obdelujejo osebno ime, datum rojstva, naslov stalnega ali začasnega prebivališča, vrsta in številka uradnega identifikacijskega dokumenta, datum začetka in končanja samoprepovedi, za rezidenta Republike Slovenije pa tudi davčna številka. Podatki se hranijo še eno leto po datumu končanja samoprepovedi, nato se izbrišejo.

Koncesionar mora nadzornemu organu podatke o igralcu, ki je dal izjavo o samoprepovedi, v informacijski sistem iz četrtega odstavka tega člena poslati najpozneje dan po prejemu izjave o samoprepovedi in nadzorni organ mora podatke o igralcu, ki je dal izjavo o samoprepovedi, iz informacijskega sistema poslati vsem koncesionarjem najpozneje dan po prejemu podatkov.

Podrobnejše pogoje za izvajanje samoprepovedi, način predložitve podatkov nadzornemu organu o igralcih, ki so dali izjavo o samoprepovedi, in pošiljanje podatkov koncesionarjem o igralcih, ki so dali izjavo o samoprepovedi, predpiše minister, pristojen za finance.«

7. člen

V 10. členu se za besedo »lota« črta besedilo »športne napovedi, športne stave,«.

8. člen

V 11. členu se za besedo »srečelovu« črta besedilo », stavnih listkov«.

9. člen

Črta se 15. člen.

10. člen

V drugem odstavku 20. člena se besedilo »upravni organ, pristojen za notranje zadeve,« nadomesti z besedama »nadzorni organ«.

11. člen

30. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Klasične igre na srečo sme trajno prirejati kot svojo dejavnost le Loterija Slovenije, d. d. (v nadaljnjem besedilu: prireditelj), na podlagi dodeljene koncesije.

Prireditelj lahko prireja klasično igro na srečo v sodelovanju s tujimi prireditelji iger na srečo, ki imajo dovoljenje pristojnega organa svoje države za prirejanje teh iger.«

12. člen

V 33. členu se beseda »koncesijo« nadomesti z besedilom »dovoljenje za trajno prirejanje klasične igre na srečo«.

13. člen

36. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Medsebojne pravice in obveznosti uredita vlada in Loterija Slovenije, d. d., s koncesijsko pogodbo, ki jo v skladu s pooblastilom vlade sklene minister, pristojen za finance, v 60 dneh po uveljavitvi tega zakona.

Izpolnjevanje obveznosti prireditelja iz koncesijske pogodbe nadzira nadzorni organ.«

14. člen

37. člen se črta.

15. člen

Prvi odstavek 38. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Prireditelj, ki trajno prireja klasične igre na srečo, mora izpolnjevati predpisane tehnične, prostorske in kadrovske pogoje ter imeti premoženje, s katerim se zagotavljata izplačevanje dobitkov in izpolnjevanje drugih obveznosti v zvezi z igrami, ki jih prireja.«

16. člen

39. člen se črta.

17. člen

Četrti odstavek 40. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Osnova za plačevanje koncesijske dajatve se ugotavlja mesečno. Od te osnove mora prireditelj obračunati in plačati koncesijsko dajatev. Odstotek koncesijske dajatve za posamezno klasično igro na srečo znaša od 20 do 45 % od osnove in se plača v petih delovnih dneh po poteku meseca za pretekli mesec.«

18. člen

42. člen se črta.

19. člen

43. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Za prirejanje posamezne klasične igre na srečo mora prireditelj pridobiti dovoljenje ministra, pristojnega za finance. O izdaji dovoljenja za posamezno klasično igro na srečo odloča minister, pristojen za finance, po prostem preudarku in ob upoštevanju meril iz 3. člena tega zakona. V dovoljenju se določijo temeljni elementi za pravila posameznih klasičnih iger na srečo v skladu z določbami 21. člena tega zakona, odstotek koncesijske dajatve in druga vprašanja, pomembna za trajno prirejanje te igre.

Za prirejanje klasičnih iger na srečo se lahko izda največ 15 dovoljenj.

Dovoljenje se lahko izda za največ deset let in se po poteku te dobe lahko podaljša. Šest mesecev pred potekom tega roka lahko prireditelj zaprosi za podaljšanje dovoljenja. Dovoljenje se lahko podaljša večkrat, vsakokrat za pet let.

Dovoljenje iz prvega odstavka tega člena lahko minister, pristojen za finance, prekliče, če prireditelj krši določbe dovoljenja ali če pri prirejanju posamezne klasične igre na srečo ne spoštuje sprejetih pravil igre.

Prireditelj lahko odpove prirejanje posamezne klasične igre na srečo z odpovednim rokom šestih mesecev.

Ne glede na 40. člen tega zakona se koncesijska dajatev obračunava in plačuje po posamezni klasični igri na srečo.

Pred začetkom prirejanja posamezne klasične igre na srečo na podlagi dovoljenja iz prvega odstavka tega člena mora prireditelj pridobiti dovoljenje nadzornega organa.

Vse določbe tega zakona, ki se nanašajo na trajno prirejanje klasičnih iger na srečo, se smiselno uporabljajo tudi za dovoljenje za posamezno klasično igro na srečo.«

20. člen

44. člen se črta.

21. člen

V 46. členu se v drugem odstavku črta besedilo »športne napovedi, druge športne stave in«.

22. člen

Za 52. členom se doda novo poglavje z naslovom »II.a PRIREJANJE STAV« ter novi 52.a, 52.b, 52.c, 52. d., 52.e in 52.f člen, ki se glasijo:

»52.a člen

Stave so vrsta iger na srečo, pri katerih imajo igralci ob vplačilu zneska enako možnost zadeti dobitek, če pravilno napovejo izid dogodka v prihodnosti, pri čemer ta izid ni nikomur od sodelujočih vnaprej znan in mora biti tak, da nanj ne more vplivati niti ponudnik stav niti udeleženci.

Udeležba pri stavah je dovoljena samo osebam, starim najmanj 18 let.

Stave se ne smejo nanašati na izid klasičnih iger na srečo, domače politične dogodke in dogodke, ki so v nasprotju s prisilnimi predpisi, ustavno zagotovljenim varstvom človekove osebnosti, dostojanstva, zasebnosti in osebnih pravic ter varstvom osebnih podatkov.

Oseba, ki sprejema vplačila stav (v nadaljnjem besedilu: prodajalec), mora od vsake osebe, za katero domneva, da še ni stara 18 let, zahtevati, da dokaže svojo starost z javno listino. Če oseba to odkloni, prodajalec od nje ne sme sprejeti vplačila.

52.b člen

Stave sme prirejati kot svojo dejavnost le Športna loterija, d. d. (v nadaljnjem besedilu: prireditelj), na podlagi dodeljene koncesije.

Prireditelj lahko prireja stave v sodelovanju s tujimi prireditelji iger na srečo, ki imajo dovoljenje pristojnega organa svoje države za prirejanje teh iger.

Prireditelj, ki prireja stave, mora izpolnjevati predpisane tehnične, prostorske in kadrovske pogoje ter imeti premoženje, s katerim se zagotavlja izplačevanje dobitkov in izpolnjevanje drugih obveznosti v zvezi s stavami, ki jih prireja.

Podrobnejše pogoje iz prejšnjega odstavka predpiše vlada.

52.c člen

Za prirejanje posamezne vrste stav (npr. športne stave, stave na animirane dogodke, stave na druge dogodke) mora prireditelj pridobiti dovoljenje ministra, pristojnega za finance. O izdaji dovoljenja za posamezno vrsto stav odloča minister, pristojen za finance, po prostem preudarku in ob upoštevanju meril iz 3. člena tega zakona. V dovoljenju se določijo temeljni elementi za pravila stav ob smiselni uporabi določb 21. člena tega zakona, odstotek koncesijske dajatve in druga vprašanja, pomembna za prirejanje te vrste stav.

Dovoljenje se lahko izda za največ deset let in se po poteku te dobe lahko podaljša. Šest mesecev pred potekom tega roka lahko prireditelj zaprosi za podaljšanje dovoljenja. Dovoljenje se lahko podaljša večkrat, vsakokrat za pet let.

Dovoljenje iz prvega odstavka tega člena lahko minister, pristojen za finance, prekliče, če prireditelj krši določbe dovoljenja ali če pri prirejanju posamezne vrste stav ne spoštuje sprejetih pravil igre.

Prireditelj lahko odpove prirejanje posamezne vrste stav z odpovednim rokom šestih mesecev.

Ne glede na 40. člen tega zakona se koncesijska dajatev obračunava in plačuje po posamezni vrsti stav.

Pred začetkom prirejanja posamezne vrste stav na podlagi dovoljenja iz prvega odstavka tega člena mora prireditelj pridobiti dovoljenje nadzornega organa.

Vse določbe tega zakona, ki se nanašajo na trajno prirejanje klasičnih iger na srečo, se smiselno uporabljajo tudi za dovoljenje za posamezno vrsto stav.

52.d člen

Medsebojne pravice in obveznosti uredita vlada in Športna loterija, d. d., s koncesijsko pogodbo, ki jo v skladu s pooblastilom vlade sklene minister, pristojen za finance, v 60 dneh po uveljavitvi tega zakona.

Izpolnjevanje obveznosti prireditelja iz koncesijske pogodbe nadzira nadzorni organ.

52.e člen

Za financiranje dejavnosti športnih organizacij se uporablja 80 % sredstev, doseženih s plačilom koncesijske dajatve za prirejanje stav, 20 % pa za financiranje dejavnosti invalidskih in humanitarnih organizacij.

Koncesijska dajatev za stave, ki se uporablja za financiranje športnih organizacij, se vplačuje na račun Fundacije za financiranje športnih organizacij v Republiki Sloveniji.

Koncesijska dajatev za stave, ki se uporablja za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij, se vplačuje na račun Fundacije za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij v Republiki Sloveniji.

52.f člen

Ne glede na 52.b člen tega zakona sme zaradi razvoja vzreje tekmovalnih konj in konjeniškega športa prireditelj, ki organizira tekmovanje s kopitarji, prirediti stave v zvezi s temi tekmovanji, organiziranimi po določbah zakona, ki ureja živinorejo, največ 25-krat letno.

Prireditelj, ki želi prirejati stave v skladu s prejšnjim odstavkom, mora za to pridobiti dovoljenje ministrstva, pristojnega za finance, ob predhodnem soglasju ministra, pristojnega za kmetijstvo.

Predlog za izdajo dovoljenja iz prejšnjega odstavka mora prireditelj predložiti najpozneje mesec dni pred datumom tekmovanja, na katerem namerava prirediti stave, in mora vsebovati najmanj:

- ime in sedež prireditelja;
- čas in kraj tekmovanja, na katerem se nameravajo prirejati stave;
- pravila stav;
- načrtovani finančni izid iz prirejanja stav.

Prireditelj, ki na podlagi dovoljenja iz drugega odstavka tega člena v koledarskem letu prireja stave na več tekmovanjih, lahko zanje pridobi eno dovoljenje, za katero zaprosi najmanj mesec dni pred prvim tekmovanjem, pri čemer mora zagotoviti ločeno evidenco o vplačanih stavah in ugotovljenih dobitkih v zvezi s posameznim tekmovanjem.

52.g člen

Vse določbe tega zakona, ki se nanašajo na prirejanje klasičnih iger na srečo, se smiselno uporabljajo tudi za prirejanje stav, razen določbe 30. člena, drugega odstavka 31. člena ter prvega odstavka 32., 33. in 36. člena tega zakona.«

23. člen

V 53. členu se v drugem odstavku črta 7. točka.

V petem odstavku se za besedo »srečo« črta besedilo »z izjemo 7. točke drugega odstavka tega člena,«.

24. člen

V 55. členu se za besedo »Slovenije« doda besedilo »ali v drugi državi članici Evropskega gospodarskega prostora«.

25. člen

V 55.a členu se v prvem odstavku beseda »Delničarji« nadomesti z besedilom »Imetniki navadnih delnic«.

Drugi odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»Ne glede na prejšnji odstavek je lahko imetnik navadnih delnic koncesionarja tudi gospodarska družba, ki je organizirana kot delniška družba z osnovnim kapitalom v višini najmanj 4.000.000 eurov.«

Tretji in četrti odstavek se črtata.

26. člen

80. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Koncesionar mora organizirati ustrezen nadzor nad prirejanjem iger na srečo na igralnih napravah ter nad obračunom blagajn in trezorja.

Za izvajanje nadzora nad prirejanjem posebnih iger na srečo in zaščite igralcev mora koncesionar v prostoru, v katerem se izvajajo posebne igre na srečo, in na recepcijskih mestih namestiti in uporabljati avdio-video sistem za nadzor iger.

Sistem za nadzor iger mora omogočati simultano spremljanje slike in zvoka, ki zajema naslednje:

- registracijo oseb na recepciji ob vstopu prostor, v katerem se izvajajo posebne igre na srečo;
 - vsako igralno mizo in igralni pano posebej, vključno z vsako osebo, ki izvaja oziroma sodeluje pri izvajanju igre za igralno mizo;
- vsako blagajniško mesto v prostoru, v katerem se izvajajo posebne igre na srečo;
- štetje in hrambo gotovine, drugih plačilnih sredstev in žetonov ter obračun blagajn in trezorja.

Sistem za nadzor iger mora omogočati spremljanje slike, ki zajema:

- igralne naprave;
- samopostrežne blagajne;
- skrinjice za napitnino;
- prikazovalnike progresivnih dobitkov;
- vse poti za prenos denarja;
- vhode v avdio-video prostor in sistemski prostor;
- vse vhode v prostor, v katerem se izvajajo posebne igre na srečo.

Sistem za nadzor iger mora omogočati predvajanje zapisa signala avdio-video sistema in zamrznitev slike, prav tako mora omogočati izdelavo kopij, izvoz posnetkov v elektronski obliki z opredeljitvijo časa, datuma in kraja registracije dogodkov in dejavnosti. Koncesionar jih sme predložiti drugim osebam le, če tako določa zakon.

Posnetki iz drugega in tretjega odstavka tega člena se morajo hraniti najmanj sedem in največ štirinajst dni od nastanka, ob pritožbi igralca ali ugotovljenih kršitvah tega zakona pa do rešitve pritožbe oziroma konca postopka v zvezi z ugotovljenimi kršitvami.«

27. člen

85.a člen se črta.

28. člen

85.b člen se črta.

29. člen

86. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Osebe, ki opravljajo delo v prostoru, v katerem se izvajajo posebne igre na srečo pri posameznem koncesionarju (v nadaljnjem besedilu: delavci), se pri tem koncesionarju ne smejo udeleževati posebnih iger na srečo.«

30. člen

91. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Ne glede na določbo 88. člena tega zakona lahko igralci dajejo napitnino, in sicer v posebne skrinjice, nameščene vsaj pri igralnih mizah, igralnih avtomatih, blagajnah in recepcijah, lahko pa tudi na drugih mestih v prostoru, v katerem se izvajajo posebne igre na srečo.

Napitnina iz prejšnjega odstavka je sestavni del prihodkov koncesionarja in se v celoti nameni stroškom dela za plačilo uspešnosti delavcev.

Pri delitvi napitnine iz prejšnjega odstavka so izvzeti poslovodni delavci in drugi vodilni delavci koncesionarja.

Podrobnejša delitev napitnine se določi s panožno kolektivno pogodbo, za delavce, za katere ta ne velja, pa z internim aktom koncesionarja.«

31. člen

V 92. členu se v prvem odstavku za besedo »Slovenije« doda besedilo »ali v drugi državi članici Evropskega gospodarskega prostora«.

Peti odstavek se spremeni tako, da se glasi:

»Ne glede na prejšnji odstavek ima lahko koncesionar za igralni salon igralne avtomate tudi v najemu, vendar le od proizvajalcev igralnih naprav in le za preizkušanje ter največ za šest mesecev. Število igralnih avtomatov, ki jih ima koncesionar v najemu, ne sme presegati 20 % s koncesijsko pogodbo določenega števila igralnih avtomatov. Dovoljenje za najem izda minister, pristojen za finance.«

32. člen

V 112. členu se v prvem odstavku za 4. točko doda nova 4.a točka, ki se glasi:

»4.a izvaja oglaševanje iger na srečo v nasprotju z določbami tega zakona (6.a člen);«.

11. točka se spremeni tako, da se glasi:

»11. v prostoru, v katerem se izvajajo posebne igre na srečo, in na recepcijskih mestih ne organizira ustreznega nadzora nad prirejanjem iger na srečo na igralnih napravah in nad obračunom blagajn in

trezorja ter ne namesti in uporablja avdio-video sistema za nadzor iger na predpisani način (80. člen);«.

14. točka se spremeni tako, da se glasi:

»14. dovoli udeležbo pri stavah ali obisk v igralnici ali igralnem salonu osebam, ki še niso stare 18 let (drugi odstavek 52.a in 83. člen);«.

33. člen

V prvem odstavku 113. člena se v 7. točki za številko »40.« doda številka »43.«.

PREHODNE IN KONČNA DOLOČBA

34. člen

Loterija Slovenije, d. d., in Športna loterija, d. d., ki jima je bila koncesija za trajno prirejanje posameznih klasičnih iger na srečo dodeljena po določbah Zakona o igrah na srečo (Uradni list RS, št. 14/11 – uradno prečiščeno besedilo, 108/12, 11/14 – popr. in 40/14 – ZIN-B), lahko te igre prirejata do izteka koncesije za posamezno igro.

35. člen

Postopki za dodelitev ali podaljšanje koncesije za trajno prirejanje klasičnih iger na srečo, ki so na dan uveljavitve tega zakona v teku, se z dnem uveljavitve tega zakona vodijo in dokončajo po določbah Zakona o igrah na srečo (Uradni list RS, št. 14/11 – uradno prečiščeno besedilo, 108/12, 11/14 – popr. in 40/14 – ZIN-B).

36. člen

Predpisi, izdani na podlagi določb Zakona o igrah na srečo (Uradni list RS, št. 14/11 – uradno prečiščeno besedilo, 108/12, 11/14 – popr. in 40/14 – ZIN-B), se z določbami tega zakona uskladijo najpozneje v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

37. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu

Ta člen vsebuje klavzulo o upoštevanju postopka informiranja v skladu z Direktivo 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij glede tehničnih standardov in tehničnih predpisov.

K 2. členu

S spremembo petega odstavka 3. člena ZIS se odpravlja duopol glede trajnega prirejanja klasičnih iger na srečo, med katere so se do sprejetja te novele uvrščale tudi stave. Za trajno prirejanje klasičnih iger na srečo, torej iger, ki so opredeljene v 10. členu ZIS, bo lahko vlada dodelila le eno koncesijo, in sicer Loteriji Slovenije, d. d. Novela uvaja novo vrste koncesije za prirejanje stav, za katero se koncesija na podlagi zakona dodeli Športni loteriji, d. d. Vzpostavlja se torej monopol nad prirejanjem klasičnih iger na srečo in tudi stav. V povezavi s tem se omeji nesorazmerno število koncesij za prirejanje posebnih iger na srečo tako, da se zmanjša najvišje dovoljeno število teh koncesij, kar je skladno tudi z danimi usmeritvami Strategije razvoja iger na srečo v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: strategija), ter se dovoli največ 12 koncesij za prirejanje posebnih iger na srečo v igralnici in 30 koncesij za prirejanje posebnih iger na srečo v igralnem salonu (trenutno je dodeljenih 9 koncesij za igralnice in 27 koncesij za igralne salone). Zakon uvaja novo vrsto koncesije za prirejanje posebnih iger na srečo po internetu oziroma drugih telekomunikacijskih sredstvih, pri čemer se glede na velikost trga predlaga dodelitev največ 5 koncesij.

K 3. členu

Ta člen določa, katere igre na srečo se lahko prirejajo po internetu oziroma drugih telekomunikacijskih sredstvih in kdo jih lahko prireja. Prireja jih lahko gospodarska družba, ki ima sedež v Republiki Sloveniji ali v drugi državi članici Evropskega gospodarskega prostora in pridobi koncesijo za prirejanje posebnih iger na srečo po internetu oziroma drugih telekomunikacijskih sredstvih, ali gospodarska družba, ki pridobi koncesijo za prirejanje stav, in Loterija Slovenije, d. d. Določen je tudi postopek dodelitve koncesije za prirejanje posebnih iger na srečo po internetu oziroma drugih telekomunikacijskih sredstvih, in sicer se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki se nanašajo na dodelitev koncesije za igralnico. Gospodarska družba lahko prireja le igre na srečo iz koncesijske pogodbe, ki jo skleneta koncesionar in minister, pristojen za finance, oziroma iz dovoljenja za prirejanje posamezne klasične igre na srečo. Predlagana ureditev se razlikuje od usmeritev strategije, saj se odpravi zahteva po sedežu družbe v Republiki Sloveniji, pri prirejanju posebnih iger na srečo pa tudi zahteva, da družba že ima dodeljeno koncesijo za igralnico. Taka rešitev je skladna s sodno prakso Sodišča EU in s stališči EK.

K 4. členu

Navedeni člen tako kot do zdaj veljavni zakon prepoveduje izvajanje oglaševanja, sprejemanje ali posredovanje vplačil ali opravljanje drugih storitev v zvezi s prirejanjem iger na srečo za osebe, ki nimajo dovoljenja oziroma koncesije vlade, poleg tega dodaja izjemo, s katero se dovoli oglaševanje tujim pravnim osebam, ki so v svoji državi pridobile ustrezno dovoljenje pristojnega organa za prirejanje iger na srečo, kadar jih prirejajo v sodelovanju s koncesionarjem v njegovih prostorih, pri čemer je oglaševanje dovoljeno samo med trajanjem igre in v prostorih koncesionarja.

K 5. členu

Predlagani 6.a člen ZIS uvaja obveznost odgovornega oglaševanja iger na srečo, ki do zdaj v Republiki Sloveniji ni bilo zakonsko urejeno, saj je bila določena le prepoved oglaševanja nezakonitih oblik prirejanja iger na srečo. Tako se zagotavlja, da bosta prireditelja, ki jima bo dodeljena koncesija za trajno prirejanje klasičnih iger na srečo in stav, pa tudi drugi koncesionarji oglaševali igre na srečo družbeno odgovorno, tako da se zaščitijo zlasti mladoletne in druge občutljive osebe. Ker bo predlagana ureditev po tem zakonu uvedla monopol nad klasičnimi igrami na srečo in stavami, je bilo treba že zdaj visoko raven zaščite prirejanja iger na srečo (npr. uvedba samoprepovedi, strog nadzor državnih institucij) še dopolniti z ureditvijo in omejitvijo oglaševanja zakonitega prirejanja.

K 6. členu

Navedeni člen, ki ureja samoprepoved, odpravlja vse nedoslednosti zdaj veljavne določbe o samoprepovedih, hkrati pa se upošteva cilj odprave administrativnih ovir in učinkovitejšega izvajanja varstva udeležencev iger na srečo, še posebno zaščite igralcev pred škodljivimi vplivi čezmernega igranja. Finančna uprava Republike Slovenije je za izvajanje samoprepovedi že pripravila programsko podporo za vodenje zbirke podatkov o igralcih, ki so si dali samoprepoved na spletni portal eDavki. Ta koncesionarjem omogoča oddajo elektronskega obrazca o dani samoprepovedi prek zaprtega dela osebnega portala eDavki. Podlago za tako delovanje je zato treba zakonsko urediti v ZIS.

K 7. členu

Predlagana sprememba sledi odpravi duopola glede trajnega prirejanja klasičnih iger na srečo in uvedbi stav kot posebne vrste iger na srečo, zato v opredelitev klasičnih iger na srečo ne uvršča več športne napovedi in športnih stav.

K 8. členu

Zaradi drugačne opredelitve klasičnih iger na srečo v tem zakonu je treba spremenjeni opredelitvi klasičnih iger na srečo prilagoditi tudi opredelitev dokazil o vplačilu v igro na srečo.

K 9. členu

Ker se stave ne uvrščajo več med klasične igre na srečo, temveč se urejajo v ločenem poglavju, je treba tudi občasno prirejanje stav v zvezi s konjeniškimimi tekmovanji urediti zunaj poglavja, ki ureja prirejanje klasičnih iger na srečo, zato se ta člen črta.

K 10. členu

Zaradi odprave administrativnih ovir in uskladitve določb ZIS z zakonom, ki ureja javna zbiranja, se določi, da je za sprejem obvestila prireditelja o občasni organizaciji tombole oziroma srečelova pristojen nadzorni organ (FURS RS) in ne več upravni organ, pristojen za notranje zadeve.

K 11. členu

V predlaganem členu se določa, da sme klasične igre na srečo trajno prirejati kot svojo osnovno dejavnost le Loterija Slovenije, d. d., na podlagi dodeljene koncesije. Klasično igro na srečo lahko prireja tudi v sodelovanju s tujimi prireditelji iger na srečo, ki imajo dovoljenje pristojnega organa za prirejanje teh iger.

K 12. členu

Predlagani člen določa, da mora Loterija Slovenije, d. d., za posamezno igro pridobiti dovoljenje ministrstva, pristojnega za finance, in ne več koncesije.

K 13. členu

Navedeni člen določa, da medsebojne pravice in obveznosti uredita vlada in Loterija Slovenije, d. d., s koncesijsko pogodbo, ki jo v skladu s pooblastilom vlade v predpisanem roku sklene minister, pristojen za finance. Izpolnjevanje obveznosti prireditelja iz koncesijske pogodbe nadzira nazorni organ.

K 14. členu

Ker je Loteriji Slovenije, d. d., že na podlagi tega zakona dodeljena koncesija za trajno prirejanje klasičnih iger na srečo, določila 37. člena niso več potrebna in navedeni člen se črta.

K 15. členu

V tem členu se določajo obveznosti prireditelja, ki trajno prireja klasične igre na srečo ter mora izpolnjevati predpisane tehnične, prostorske in kadrovske pogoje, imeti pa tudi premoženje, s katerim se zagotavlja izplačevanje dobitkov in izpolnjevanje drugih obveznosti v zvezi z igrami, ki jih prireja.

K 16. členu

Ker je sklenitev koncesijske pogodbe za Loterijo Slovenije, d. d., urejena v 30. členu, sklenitev koncesijske pogodbe za prireditelja stav pa v poglavju o stavah, se 39. člen črta.

K 17. členu

Osnova za plačevanje koncesijske dajatve se ugotavlja mesečno. Od te osnove mora prireditelj obračunati in plačati koncesijsko dajatev. Odstotek koncesijske dajatve za posamezno klasično igro na srečo doslej v zakonu ni bil določen in ga je določala Vlada RS ob dodelitvi koncesije za posamezno klasično igro na srečo. Stopnja koncesijske dajatve se v zakonu določi v razponu od 20 do 45 % od osnove in plača v petih delovnih dneh po poteku meseca za pretekli mesec.

K 18. členu

Navedeni člen se črta, ker so izdaja, podaljšanje, preklic in odpoved dovoljenja za posamezno klasično igro na srečo urejeni v 18. členu novele.

K 19. členu

Predlagani člen določa pristojnost in način odločanja o izdaji dovoljenja za posamezno klasično igro na srečo. V dovoljenju se določijo temeljni elementi za pravila posameznih klasičnih iger na srečo, odstotek koncesijske dajatve in druga vprašanja, pomembna za trajno prirejanje te igre. Določi se tudi čas veljavnosti, način podaljšanja preklica in odpoved dovoljenja za posamezno klasično igro na srečo. Z izrecno opredelitvijo načina obračuna koncesijske dajatve v predlogu člena se ohranja tudi sedanja ureditev, da se koncesijska dajatev obračunava in plačuje po posamezni klasični igri na srečo.

K 20. členu

Navedeni člen se črta, ker je način odpovedi in preklica dovoljenja urejen v 19. členu novele.

K 21. členu

Zaradi nove ureditve financiranja dejavnosti športnih organizacij v poglavju II.a PRIREJANJE STAV se z navedeno spremembo v tem členu črtajo športne napovedi in druge športne stave.

K 22. členu

Predlagani člen ureja stave v novem poglavju, pri čemer jih najprej opredeli in določi starostno omejitev za udeležbo pri njih, kar v veljavni ureditvi ni bilo predpisano. Koncesija za prirejanje stav se z zakonom dodeli Športni loteriji, d. d. Določita se pristojnost in način odločanja o izdaji dovoljenja za posamezno vrsto stav. V dovoljenju se opredelijo temeljni elementi za pravila posameznih vrst stav, odstotek koncesijske dajatve in druga vprašanja, pomembna za prirejanje te vrste stav. Določi se tudi čas veljavnosti, način podaljšanja, preklic in odpoved dovoljenja za posamezno vrsto stav. Z izrecno določitvijo načina obračuna koncesijske dajatve v predlogu členu pa se ohranja tudi sedanja ureditev, da se koncesijska dajatev obračunava in plačuje po posamezni vrsti stav. Določi se še starostna omejitev za udeležbo pri stavah ter osebam, ki sprejemajo vplačila stav, da pooblastilo, da smejo od vsake osebe, za katero domnevajo, da še ni stara 18 let, zahtevati, da dokaže svojo starost z javno listino. Če oseba to odkloni, od nje ne smejo sprejeti vplačila.

Predpisan je tudi znesek osnovnega kapitala v višini najmanj 4.000.000 evrov, ki ga mora imeti ponudnik stav.

Predlagani člen določa, kdo so prejemniki sredstev, pridobljenih s plačilom koncesijske dajatve za prirejanje stav, in tako ohranja obstoječo ureditev financiranja dejavnosti športnih ter invalidskih in humanitarnih organizacij v Republiki Sloveniji.

Predlagani člen ureja še prirejanje stav na konjeniških tekmovanjih podobno, kot je to urejeno v veljavni zakonodaji. Prireditelj, ki organizira tekmovanje s kopitarji, sme zaradi razvoja vzreje tekmovalnih konj in konjeniškega športa prirediti stave v zvezi s temi tekmovanji, prirejenimi po določbah zakona, ki ureja živinorejo, največ 25-krat letno. Enako kakor v veljavni ureditvi so določene vrste tekmovanj s kopitarji, v zvezi s katerimi se smejo prirediti stave, poleg tega je predpisana obveznost prireditelja, ki mora za prirejanje stav pridobiti dovoljenje ministra, pristojnega za finance, ob predhodnem soglasju ministra, pristojnega za kmetijstvo. V primerjavi z zdaj veljavno ureditvijo, ki določa, da mora prireditelj pridobiti dovoljenje za vsako posamezno prireditev, predlog omogoča prireditelju, ki ima namen v sezoni prirejati stave na več tekmovanjih, da pridobi dovoljenje za več prireditev. Ob tem mora prireditelj, ki na podlagi dovoljenja v koledarskem letu prireja stave na več tekmovanjih, zagotoviti ločeno evidenco o vplačanih stavah in ugotovljenih dobitkih v zvezi s posameznim tekmovanjem. Taka ureditev bistveno poenostavlja postopke, saj omogoča posameznemu prireditelju pridobitev enotnega dovoljenja za prirejanja stav na več tekmovanjih v sezoni.

Ker predlog zakona ne ureja podrobneje vseh postopkov v zvezi s prirejanjem stav, za take primere predpisuje smiselno uporabo določb, ki se nanašajo na prirejanje klasičnih iger na srečo, poleg tega pa minister, pristojen za finance, predpiše podrobnejše pogoje za prirejanje športnih stav.

K 23. členu

Ker so stave urejene v posebnem poglavju, se v tem členu črtajo kot ena od vrst posebnih iger na srečo.

K 24. členu

V predlaganem členu se odpravlja nacionalna omejitev sedeža koncesionarja, ki prireja posebne igre na srečo v igralnicah, in sicer je po predlagani ureditvi sedež koncesionarja lahko tudi v drugi državi članici Evropskega gospodarskega prostora. V primerjavi z dosedanjo ureditvijo, po kateri je bil za koncesionarja za prirejanje posebnih iger na srečo v igralnicah zahtevan sedež družbe v Republiki Sloveniji, je nova ureditev skladna z evropskim pravnim redom.

K 25. členu

Predlagani člen odpravlja dosedanje omejitve glede lastniške sestave gospodarskih družb, ki so lahko pridobile koncesijo za prirejanje posebnih iger na srečo v igralnici, v delu, ki določa največji možni delež posameznega delničarja v osnovnem kapitalu igralniške družbe, in omejitev glede skupnega deleža. Predlagani člen sicer ohranja pogoj za delničarje glede njihove pravnoorganizacijske oblike, prinaša pa dodaten pogoj glede višine osnovnega kapitala, saj je prirejanje posebnih iger na srečo namenjen predvsem kapitalsko stabilnim subjektom.

K 26. členu

Predlog člena določa obveznost koncesionarja, da mora organizirati ustrezen nadzor nad prirejanjem iger na srečo na igralnih napravah ter nad obračunom blagajn in trezorja. Poleg tega se z vidika varstva osebnih podatkov ureja uporaba posebnega avdio-video sistema za nadzorovanje iger v igralnem prostoru in na recepcijskih mestih. Z zakonom je tako določeno, kateri igralniški procesi so nadzorovani s tem sistemom in rok hrambe posnetkov.

K 27. členu

Licence za zaposlene, ki sodelujejo pri prirejanju posebnih iger na srečo, so bile uvedene že leta 2001. Predlog člena jih zaradi zmanjšanja administrativnih ovir odpravlja, s tem pa se odpravlja tudi posebna komisija za izdajo licenc.

K 28. členu

Navedeni člen določa obveznost nadzornega organa voditi posebno zbirko podatkov o osebah, ki so pridobile licenco. Zaradi odprave licenc določila navedenega člena niso več potrebna.

K 29. členu

Zaradi določb, ki urejajo napitnine pri izvajanju posebnih iger na srečo, se s tem členom opredelijo osebe, ki opravljajo delo v prostoru, v katerem se izvajajo navedene igre pri posameznem koncesionarju, in njihova prepoved udeležbe pri teh igrah pri koncesionarju, pri katerem so zaposleni.

K 30. členu

Z navedenim členom se uredijo napitnine, povezane z izvajanjem posebnih iger na srečo, tako da se zagotovita preglednost nad zbiranjem celotne napitnine, ki se daje v prostoru, v katerem se izvajajo posebne igre na srečo, in pravična delitev med delavce. Napitnina je tako sestavni del prihodkov koncesionarja in se v celoti nameni stroškom dela za plačilo uspešnosti delavcev. Iz navedene zakonske ureditve izhaja, da se zbrane napitnine namenijo pokrivanju celotne obveznosti delodajalca v zvezi z delom plače za delovno uspešnost in da je zbrana napitnina t. i. znesek »2. bruto«. Pri delitvi napitnine so izvzeti poslovodni delavci in drugi vodilni delavci koncesionarja. S panožno kolektivno pogodbo se določi podrobnejši način delitve napitnine, če pa za posamezne skupine delavcev ta pogodba ne velja, koncesionar pripravi interni akt o delitvi napitnine.

K 31. členu

V predlaganem členu se odpravlja nacionalna omejitev glede sedeža koncesionarja, ki prireja posebne igre na srečo v igralnih salonih, in sicer je po predlagani ureditvi sedež koncesionarja lahko tudi v drugi državi članici Evropskega gospodarskega prostora. Predlagana ureditev pri prirejanju posebnih iger na srečo je usklajena z evropskim pravnim redom. Poleg tega se koncesionarjem za igralne salone omogoči podaljšanje najema igralnih avtomatov od proizvajalcev igralnih naprav zaradi preizkušanja s treh na šest mesecev, število najetih igralnih avtomatov pa namesto dosedanjih 10 % ne sme presegati 20 % s koncesijsko pogodbo določenega števila. S tem se povečuje konkurenčnost koncesionarjev za igralne salone v primerjavi s koncesionarji za igralnice, ki nimajo omejitev pri najemu igralnih avtomatov.

K 32. členu

Zaradi spremembe posameznih členov se s tem členom uskladijo posamezne kazenske določbe v 112. členu.

K 33. členu

Z navedenim členom se uskladi sklicevanje na ustrezen člen (43. namesto 40. člen), ki določa predpisano ugotavljanje osnove za koncesijsko dajatev.

K 34. členu

Predlog tega člena določa prehodno obdobje za Loterijo Slovenije, d. d., in Športno loterijo, d. d., ki imata na dan uveljavitve tega zakona koncesijo za trajno prirejanje posamezne klasične igre na srečo, dodeljeno po določbah ZIS, tako da lahko to igro prirejata do izteka koncesije za posamezno igro.

K 35. členu

Navedeni člen določa, da se postopki za dodelitev ali podaljšanje koncesije za trajno prirejanje klasičnih iger na srečo, ki so na dan uveljavitve tega zakona v teku, z dnem uveljavitve tega zakona

vodijo in dokončajo po določbah Zakona o igrah na srečo (Uradni list RS, št. 14/11 – uradno prečiščeno besedilo, 108/12, 11/14 – popr. in 40/14 – ZIN-B).

K 36. členu

Predlog prehodnega člena določa, da morajo biti vsi predpisi, izdani na podlagi veljavnega zakona, ki ureja igre na srečo, usklajeni s spremembami in dopolnitvami najpozneje v šestih mesecih od uveljavitve tega zakona.

K 37. členu

Predlog člena določa začetek veljavnosti zakona.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJAJO

3. člen

Prirejanje iger na srečo je izključna pravica Republike Slovenije, razen če s tem zakonom ni drugače določeno.

Igre na srečo se lahko prirejajo le na podlagi dovoljenja oziroma koncesije pristojnega organa.

O dodelitvi koncesije za prirejanje iger na srečo in njenem podaljšanju, izdaji dovoljenj in soglasij ter o zadevah iz 53., 81. člena in petega odstavka 92. člena tega zakona odločata Vlada Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada) in minister, pristojen za finance, po prostem preudarku, pri čemer upoštevata zlasti:

1. zasičenost ponudbe iger na srečo v državi oziroma lokalni skupnosti;
2. zagotavljanje usklajenega, optimalnega in trajnostnega razvoja dejavnosti;
3. vpliv na socialno, kulturno in naravno okolje ter posameznika;
4. obseg prirejanja iger na srečo z vidika dopolnjevanja turistične ponudbe;
5. izkušnje in priporočila za prirejanje iger na srečo;
6. dejavnost, dosedanje ravnanje in finančna boniteta pravne osebe oziroma z njo povezanih oseb;
7. izpolnjevanje davčnih, koncesijskih in drugih javnofinančnih obveznosti, ki jih imajo pravne osebe in njeni lastniki;
8. strateške razvojne dokumente za prirejanje iger na srečo;
9. druge okoliščine, povezane z odločanjem o zadevi.

Povezane osebe po tem zakonu so osebe, ki se štejejo za povezane osebe po zakonu, ki ureja gospodarske družbe.

Na območju Republike Slovenije lahko trajno prirejata klasične igre na srečo največ dva prireditelja, vlada pa lahko dodeli največ 15 koncesij za prirejanje posebnih iger na srečo v igralnicah in 45 koncesij za prirejanje posebnih iger na srečo v igralnih salonih.

Ministrstvo, pristojno za finance, spremlja, zbira, preverja in analizira podatke, potrebne za dodelitev in podaljšanje koncesij ter sklenitev koncesijskih pogodb oziroma izdajo dovoljenj, in vodi registre koncesionarjev, prirediteljev klasičnih iger na srečo ter igralnic in igralnih salonov.

3.a člen

Igre na srečo po internetu oziroma drugih telekomunikacijskih sredstvih (v nadaljnjem besedilu: spletne igre na srečo) lahko prirejajo le gospodarske družbe, ki imajo koncesijo za trajno prirejanje klasičnih iger na srečo ali koncesijo za prirejanje posebnih iger na srečo v igralnicah, in sicer le tisto spletno igro na srečo, ki se določi v koncesijski pogodbi, ki jo skleneta koncesionar in minister, pristojen za finance.

Gospodarske družbe iz prejšnjega odstavka morajo informacijski sistem, na katerem prirejajo spletne igre na srečo, povezati v informacijski sistem Davčne uprave Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: nadzorni organ) in mu zagotoviti bralni dostop do aplikacij, podatkov in sistemskih zapisov.

Udeležba pri spletnih igrah na srečo je dovoljena samo osebam, starim najmanj 18 let.

Minister, pristojen za finance, podrobneje določi pogoje in način prirejanja spletnih iger.

6. člen

Sprejemanje ali posredovanje vplačil, oglaševanje ali opravljanje drugih storitev v zvezi s prirejanjem iger na srečo za osebe, ki nimajo koncesije vlade, je v Republiki Sloveniji prepovedano.

9. člen

Igralec lahko od gospodarske družbe, ki je pridobila koncesijo za prirejanje posebnih iger na srečo v igralnici ali igralnem salonu, s pisno izjavo zahteva, da mu za najmanj šest mesecev in največ tri leta prepove udeležbo pri igrah na srečo (v nadaljnjem besedilu: samoprepoved). V obdobju samoprepovedi igralec pisne izjave o samoprepovedi ne more preklicati. Igralec mora biti opozorjen na posledice samoprepovedi.

Samoprepoved velja na celotnem območju Republike Slovenije.

Pooblaščen oseba gospodarske družbe iz prvega odstavka tega člena je ob prevzemu izjave o samoprepovedi dolžna preveriti identiteto igralca in o tem narediti zaznamek na hrbtni strani izjave. O dani izjavi o samoprepovedi je dolžna najpozneje naslednji dan obvestiti nadzorni organ ter mu poslati naslednje podatke o igralcu: osebno ime, datum rojstva, stalno ali začasno prebivališče, vrsto in številko osebnega dokumenta, datum začetka ter končanja samoprepovedi.

Nadzorni organ mora pisno izjavo igralca najpozneje naslednji delovni dan po prejemu poslati vsem gospodarskim družbam iz prvega odstavka tega člena, ti pa morajo osebi, za katero velja samoprepoved, prepovedati vstop v igralnico ali igralni salon. Gospodarske družbe in nadzorni organ smejo podatke o samoprepovedi uporabljati samo za namene iz tega člena.

Nadzorni organ zaradi preprečevanja zasvojenosti z igrami na srečo vzpostavi in vodi zbirko podatkov o igralcih, ki so dali izjavo o samoprepovedi. Podatki iz te zbirke, osebno ime, datum rojstva, stalno ali začasno prebivališče, vrsta in številka osebnega dokumenta, datum začetka ter končanja samoprepovedi, se hranijo še eno leto po datumu končanja samoprepovedi.

Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za spletne igre na srečo.

Pri sklenjenem mednarodnem dogovoru velja samoprepoved tudi na območju drugih držav.

10. člen

Klasične igre na srečo po tem zakonu so številčne loterije, loterije s trenutno znanim dobitkom, kviz loterije, tombole, lota, športne napovedi, športne stave, srečelovi in druge podobne igre.

11. člen

Udeleženci pri klasičnih igrah na srečo so fizične osebe, ki so imetniki loterijskih srečk, tombolskih tablic, srečk pri srečelovu, stavnih listkov ali drugih potrdil o vplačilu denarnega zneska za udeležbo v igri (v nadaljnjem besedilu: srečke).

15. člen

Prireditelj, ki organizira športna tekmovanja, sme v prostorih, v katerih so tekmovanja, enkrat letno prirediti stave v zvezi s temi tekmovanji.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka sme prireditelj, ki organizira tekmovanje s kopitarji, prirediti stave v zvezi s temi tekmovanji, ki se priredijo po določbah zakona, ki ureja živinorejo, največ 25-krat letno. Prireditelj si mora za prirejanje stav pridobiti soglasje ministra, pristojnega za kmetijstvo.

Stave se lahko prirejajo le na naslednjih tekmovanjih kopitarjev:

- kasaške dirke,
- kasaške dirke pod sedlom,
- ravne galopske dirke in
- galopske dirke prek ovir.

20. člen

Za prireditev tombole oziroma srečelova, ki se prireja v okviru kulturnega ali zabavnega programa prireditelja, ni potrebno dovoljenje iz 16. člena tega zakona, če skupna vrednost srečk ne presega zneska, ki ga določi ministrstvo, pristojno za finance in če vrednost posameznih dobitkov ne presega zneska, od katerega se plačuje davek na dobitke od iger na srečo.

Prireditelj iz prejšnjega odstavka mora upravni organ, pristojen za notranje zadeve, obvestiti o prireditvi takšne igre najpozneje osem dni pred prireditvijo.

30. člen

Klasične igre na srečo sme trajno prirejati kot svojo dejavnost le delniška družba, ki ima sedež na območju Republike Slovenije, na podlagi posebne koncesije (v nadaljnjem besedilu: prireditelj).

33. člen

Najnižji znesek osnovnega kapitala prireditelja je 100.000 eurov za vsako koncesijo.

36. člen

O dodelitvi koncesije za trajno prirejanje klasičnih iger na srečo odloča vlada, koncesijsko pogodbo s prirediteljem pa sklene minister, pristojen za finance.

37. člen

Vlada mora o vlogi za dodelitev koncesije odločiti najpozneje v šestih mesecih. Minister, pristojen za finance, mora koncesijsko pogodbo skleniti v 45 dneh po dodelitvi koncesije.

38. člen

Koncesija za trajno prirejanje klasičnih iger na srečo se lahko dodeli prireditelju, ki izpolnjuje predpisane tehnične, prostorske in kadrovske pogoje, ima premoženje, s katerim se zagotavlja izplačevanje dobitkov in izpolnjevanje drugih obveznosti v zvezi z igrami in pri katerem bo prirejanje iger na srečo pretežna dejavnost.

Podrobnejše pogoje iz prejšnjega odstavka predpiše vlada.

39. člen

S koncesijsko pogodbo se določijo pravice in obveznosti pogodbenih strank, temeljni elementi za pravila posameznih klasičnih iger na srečo v skladu z določbami 21. člena tega zakona in druga vprašanja, pomembna za trajno prirejanje teh iger.

Izpolnjevanje obveznosti prireditelja iz koncesijske pogodbe nadzira nadzorni organ.

40. člen

Za dodeljeno koncesijo mora prireditelj plačevati koncesijsko dajatev. Obračunavanje in plačevanje koncesijske dajatve nadzira davčni organ.

Osnova za obračunavanje in plačevanje koncesijske dajatve je vrednost vplačil, doseženih s prodajo srečk in zmanjšanih za izplačane dobitke.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka je osnova za obračunavanje in plačevanje koncesijske dajatve pri klasični igri na srečo, ki jo prireditelj prireja v sodelovanju z domačo ali tujimi pravnimi osebami, ki imajo ustrezno dovoljenje pristojnega organa za prirejanje iger na srečo, vrednost vplačil, zmanjšana za odstotek predvidenega sklada za dobitke, ki je določen s pravili te klasične igre na srečo.

Osnova za plačevanje koncesijske dajatve se ugotavlja mesečno. Od te osnove je prireditelj dolžan obračunati in plačati koncesijsko dajatev v odstotku, ki ga določi vlada s sklepom o dodelitvi koncesije, in sicer v petih delovnih dneh po poteku meseca za pretekli mesec.

42. člen

Koncesija za trajno prirejanje klasičnih iger na srečo se dodeli za največ deset let in se po poteku te dobe lahko podaljša.

Šest mesecev pred potekom roka iz prejšnjega odstavka lahko prireditelj zaprosi za podaljšanje koncesije.

Koncesijo se lahko večkrat podaljša, vsakokrat za pet let.

43. člen

Za posamezno klasično igro na srečo se lahko dodeli le ena koncesija.

44. člen

Prireditelj lahko odpove koncesijsko pogodbo z odpovednim rokom enega leta.

Dodeljena koncesija za trajno prirejanje klasičnih iger na srečo se lahko odvzame, če prireditelj krši določbe koncesijske pogodbe ali če pri prirejanju posamezne vrste iger na srečo ne spoštuje sprejetih pravil iger ali če prirejanje iger na srečo ni več pretežna dejavnost prireditelja.

O odvzemu koncesije odloča vlada.

Na podlagi sklepa vlade o odvzemu koncesije iz prejšnjega odstavka, koncesijska pogodba preneha veljati.

46. člen

Za financiranje dejavnosti invalidskih in humanitarnih organizacij se uporablja 80% sredstev, doseženih s plačilom koncesijskih dajatev za trajno prirejanje številčne loterije, loterije s trenutno znanim dobitkom in lota, 20% pa za financiranje dejavnosti športnih organizacij.

Za financiranje dejavnosti športnih organizacij se uporablja 80% sredstev, doseženih s plačilom koncesijske dajatve za trajno prirejanje športne napovedi, druge športne stave in kviz loterije, 20% pa za financiranje dejavnosti invalidskih in humanitarnih organizacij.

Obvezna razlaga 46. člena Zakona o igrah na srečo (Uradni list RS, št. 27/95) - ORZIS46 (Uradni list RS, št. 22/2000), objavljena 10.3.2000, določa: »Šteje se, da določbe 46. člena veljajo le za delitev sredstev, doseženih s plačilom koncesijskih dajatev za trajno prirejanje klasičnih iger na srečo, navedenih v tem členu, in ne za delitev drugih sredstev oziroma sredstev, pridobljenih na drug način. Dokler ni podeljene koncesije za trajno prirejanje iger na srečo, ni doseženih sredstev s plačilom koncesijskih dajatev od teh iger, zato teh sredstev ni možno razdeljevati.«

53. člen

Posebne igre na srečo po tem zakonu so igre, ki jih igrajo igralci proti igralnici ali drug proti drugemu na posebnih igralnih mizah s kroglicami, kockami, kartami, na igralnih panojih ali na igralnih avtomatih ter stave in druge podobne igre v skladu z mednarodnimi standardi (v nadaljnjem besedilu: posebne igre na srečo).

Vrste posebnih iger na srečo so:

1. igre, ki jih igralci igrajo drug proti drugemu (chemin de fer, poker);
2. igre s kroglico (francoska ruleta, ameriška ruleta, bouille);
3. igre z igralnimi kartami, ki se igrajo proti igralnici (black jack, punto banco, mini punto, caribbean poker, 30/40, red dog);
4. igre s kockami (craps, tai sai);
5. igre na igralnih panojih (bingo, keno, big wheele, toto);
6. igre na igralnih avtomatih, ki jih igralci igrajo proti igralnemu avtomatu;
7. stave.

O uvrstitvi novih iger v eno od vrst iz prejšnjega odstavka odloča minister, pristojen za finance.

Posebne igre na srečo se smejo prirejati le v igralnicah.

Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se posebne igre na srečo, z izjemo 7. točke drugega odstavka tega člena, ob pogojih iz 3.a člena tega zakona prirejajo tudi po internetu oziroma drugih telekomunikacijskih sredstvih.

55. člen

Posebne igre na srečo sme prirejati kot svojo dejavnost le delniška družba, ki ima sedež na območju Republike Slovenije, na podlagi koncesije (v nadaljnjem besedilu: koncesionar).

55.a člen

Delničarji koncesionarja so lahko Republika Slovenija, lokalne skupnosti in pravne osebe, katerih 100% lastnik ali edini ustanovitelj je Republika Slovenija.

Ne glede na prejšnji odstavek je lahko delničar koncesionarja tudi gospodarska družba, organizirana v obliki delniške družbe, ki izpolnjuje naslednje pogoje:

1. delež posamezne gospodarske družbe in z njo povezanih oseb v osnovnem kapitalu koncesionarja ne sme presegati 20% navadnih delnic;
2. delež posamezne fizične osebe v osnovnem kapitalu gospodarske družbe ne sme presegati 10% delnic, pri čemer skupni delež fizičnih oseb ne sme presegati 49% delnic;
3. gospodarska družba mora izpolnjevati merila za veliko družbo po predpisih, ki urejajo gospodarske družbe, ali pa mora pretežni del prihodkov ustvariti iz dejavnosti investicijskih in pokojninskih družb oziroma skladov, bančništva, zavarovalništva oziroma finančnega posredništva ali s turistično dejavnostjo.

Gospodarske družbe iz prejšnjega odstavka lahko skupaj pridobijo največ 49% navadnih delnic koncesionarja.

Določbe 1. in 3. točke drugega odstavka tega člena in prejšnjega odstavka se ne uporabljajo za gospodarske družbe, ki imajo koncesijo vlade za prirejanje posebnih iger na srečo v igralnicah.

80. člen

Koncesionar mora organizirati ustrezen nadzor nad prirejanjem iger na srečo na igralnih napravah in nadzor nad obračunom blagajn in trezorja.

85.a člen

Vodje igralnic, krupjeji, vodje iger, osebe, ki opravljajo interni nadzor v igralnici, ter glavni in pomožni blagajniki morajo imeti dovoljenje za delo v dejavnosti prirejanja posebnih iger na srečo (v nadaljnjem besedilu: licenca), ki ga izda posebna komisija, sestavljena iz dveh članov, ki ju imenuje minister, pristojen za finance, in člana Odbora združenja igralnic pri Gospodarski zbornici Slovenije.

K vlogi za pridobitev licence mora koncesionar za osebe iz prejšnjega odstavka predložiti dokazila o izpolnjevanju pogojev:

- da ima oseba zahtevano izobrazbo in izpolnjuje druge pogoje, katerih minimum vsebin je opredeljen v igralniških standardih, na katere se v predpisu sklicuje minister, pristojen za finance;
- da izpolnjuje dodatne zahteve, ki jih za delovno mesto predpiše koncesionar;
- da oseba ni bila pravnomočno obsojena na zaporno kazen zaradi kaznivega dejanja zoper življenje in telo, človekovo zdravje, premoženje, gospodarstvo, pravni promet, uradno dolžnost in javna pooblastila ali javni red in mir.

Če oseba iz prvega odstavka tega člena ne izpolnjuje več pogojev za pridobitev licence oziroma preneha opravljati delo v dejavnosti prirejanja posebnih iger na srečo, za katero je potrebna licenca, mora koncesionar obvestiti komisijo iz prvega odstavka tega člena, ki licenco odvzame. Komisija o odvzemu licence obvesti nadzorni organ.

85.b člen

Nadzorni organ zaradi izvajanja določil tega zakona vodi posebno zbirko podatkov o osebah, ki so pridobile licenco.

V zbirki iz prejšnjega odstavka se zbirajo naslednji podatki: ime in priimek, datum in kraj rojstva, stalno ali začasno prebivališče, državljanstvo, izobrazba, datum pričetka veljavnosti licence in delovno mesto.

Podatki iz zbirke iz prvega odstavka tega člena se hranijo še eno leto od odvzema licence.

86. člen

Osebe, ki sodelujejo pri izvajanju posebnih iger na srečo pri posameznem koncesionarju (v nadaljnjem besedilu: delavci), se pri tem koncesionarju ne smejo udeleževati posebnih iger na srečo.

91. člen

Ne glede na določbo 88. člena tega zakona lahko igralci dajejo napitnino, ki se daje v posebne skrinjice pri igralnih mizah, igralnih avtomatih, blagajnah in recepcijah.

Napitnina iz prejšnjega odstavka je sestavni del prihodkov koncesionarja in se v celoti nameni za plače zaposlenih za delovno uspešnost.

Pri delitvi prihodka iz napitnin iz prejšnjega odstavka so izvzeti člani uprave in drugi vodilni delavci koncesionarja.

Napitnina se med zaposlene razdeli sorazmerno z višino napitnine, ki jo ustvarijo na posameznih delovnih mestih v igralnici, določenih v prvem odstavku tega člena. Podrobnejši način delitve napitnin se določi s panožno kolektivno pogodbo.

92. člen

Ne glede na določbe četrtega odstavka 53. člena in 55. člena tega zakona, sme delniška družba ali družba z omejeno odgovornostjo, ki ima sedež na območju Republike Slovenije, v igralnem salonu na podlagi koncesije kot svojo dejavnost prirejati posebne igre na srečo iz 6. točke drugega odstavka 53. člena tega zakona (v nadaljnjem besedilu: koncesionar za igralni salon).

Koncesionar za igralni salon mora imeti v lasti ali upravljanju objekte turistične infrastrukture. Objekti turistične infrastrukture so za potrebe tega zakona gostinski obrati, marine in igralnice.

Igralni salon se mora nahajati izključno v objektih iz prejšnjega odstavka, razen v igralnici.

Koncesionar za igralni salon mora imeti igralne avtomate, s katerimi izvaja posebne igre na srečo, v lasti ali na osnovi finančnega najema, pri katerem gre za takojšnji prenos lastninske pravice na koncesionarja za igralni salon.

Ne glede na prejšnji odstavek ima lahko koncesionar za igralni salon igralne avtomate tudi v najemu, vendar le od proizvajalcev igralnih naprav in samo za potrebe testiranja ter največ za dobo treh mesecev. Število igralnih avtomatov, ki jih ima lahko koncesionar v najemu, ne sme presegati 10% s koncesijsko pogodbo določenega števila igralnih avtomatov. Dovoljenje za najem izda minister, pristojen za finance.

112. člen

Z globo od 5.000 do 35.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če:

1. prireja spletno igro na srečo, ki ni določena v koncesijski pogodbi (prvi odstavek 3.a člena);
2. ne poveže informacijskega sistema, na katerem prireja spletne igre na srečo, v informacijski sistem nadzornega organa in nadzornemu organu ne zagotovi bralnega dostopa do aplikacij, podatkov in sistemskih zapisov (drugi odstavek 3.a člena);
3. dovoli udeležbo pri spletnih igrah na srečo osebam, ki še niso stare 18 let (tretji odstavek 3.a člena);
4. prireja spletne igre na srečo v nasprotju s predpisom iz 3.a člena tega zakona;
5. delnice prenaša v nasprotju z določbami tega zakona (32. in 56. člen);
6. ne oblikuje obvezne varnostne rezerve (59. in 95. člen);
7. prireja posebne igre na srečo v večjem obsegu, kot je določeno v koncesijski pogodbi (70. člen);
8. v igralnici nista organizirana avdio video nadzor in recepcijska služba, tako da je zagotovljen nadzor nad osebami, ki prihajajo v igralnico (drugi odstavek 78. člena);
9. sporoči podatke iz evidence drugim osebam v nasprotju z zakonom (četrti odstavek 78. člena);
10. ne predpiše podrobnega načina izvajanja nadzora z avdio video napravami ali drugimi sodobnimi tehničnimi sredstvi (četrti odstavek 79. člena);
11. ne organizira nadzora nad prirejanjem iger na srečo na igralnih napravah in nadzora nad obračunom blagajn in trezorja (80. člen);
12. nima vzpostavljenega on-line nadzora oziroma če ravna v nasprotju s predpisom iz 80.a člena tega zakona;
13. opravlja posojilno dejavnost (82. člen);
14. dovoli obisk v igralnici osebam, ki še niso stare 18 let (83. člen);
15. dopusti, da delavec od igralcev sprejme napitnino, darilo, posojilo ali drugo ugodnost zase ali za koga drugega (88. člen);
16. dovoli, da delavec finančno pomaga igralcem (89. člen);
17. napitnino nameni v nasprotju z 91. členom tega zakona;
18. je v igralnem salonu nameščenih manj oziroma več igralnih avtomatov, kot je določeno v tem zakonu (97. člen);
19. ne predloži revidiranega letnega poročila nadzornemu organu (105. člen).

Z globo od 800 do 5.600 eurov se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

113. člen

Z globo od 2.000 do 14.000 eurov se kaznuje za prekršek pravna oseba, če:

1. izvaja igre na srečo z igralno napravo, za katero nima dovoljenja za uporabo iz četrtega odstavka 3.b člena tega zakona;
2. udeležencev iger na srečo ne opozori na tveganja, zlasti na možnost zasvojenosti z igrami na srečo, jim ne zagotovi napotkov za odgovorno igranje ter informacije o tem, kje lahko dobijo pomoč ob zasvojenosti (8. člen);
3. najpozneje naslednji dan ne obvesti nadzornega organa in mu ne pošlje podatkov o udeležencu iger na srečo, ki zahteva samoprepoved (tretji odstavek 9. člena);
4. ne upošteva obvestila nadzornega organa o samoprepovedi in udeležencu iger na srečo dovoli vstop v igralnico ali igralni salon (četrti odstavek 9. člena);
5. prodaja srečke za klasične igre na srečo, za katere ni bilo izdano dovoljenje oziroma koncesija po določbah tega zakona (12. člen);
6. izkupička od prodanih srečk ne deponira pri banki v višini, ki zagotavlja izplačilo dobitkov (drugi odstavek 17. člena);
7. osnove za koncesijsko dajatev ne ugotovi na predpisani način (40., 75. in 98. člen);
8. koncesijske dajatve ne vplača ali ne vplača pravočasno (40., 75. in 98. člen);
9. ne vplača ali ne predloži dokončnega obračuna in dokazila o vplačilu razlike v predpisanem roku (41. člen);
10. skupna vrednost dobitkov pri klasičnih igrah na srečo ne znaša najmanj 40 % vrednosti izdanih srečk pri številčni loteriji, loteriji s trenutno znanim dobitkom, kviz loteriji, tomboli ali srečelovu oziroma najmanj 40% vrednosti prodanih srečk pri drugih igrah na srečo (50. člen);

11. ne izplača dobitkov v roku, določenem v pravilih iger na srečo (prvi odstavek 51. člena);
12. dobitki, ki niso bili izplačani ali dvignjeni v roku iz 51. člena, ne pripadejo za namene, za katere je bila igra prirejena ali se ne uporabijo za dobitke (52. člen);
13. nadzornemu organu ne pošilja redno vseh predpisanih podatkov (76. člen);
14. v svojih evidencah ne zagotovi podatkov, na podlagi katerih obračunava koncesijsko dajatev (prvi odstavek 77. člena);
15. ne sestavi, nepopolno sestavi mesečni obračun koncesijske dajatve ali ga ne predloži pristojnemu davčnemu organu (drugi in tretji odstavek 77. člena);
16. ne vodi posebne evidence o igralcih, posebna evidenca ne vsebuje osnovnih podatkov za identifikacijo ali če vanjo ne vpiše vsakega igralca (tretji odstavek 78. člena);
17. gostom v igralnici niso na razpolago pravila iger (drugi odstavek 79. člena);
18. ne zagotovi vodenja posebne evidence o ugotovljenih nepravilnostih na igralnih napravah in pripomočkih ter pri izvajanju in poteku igre (peti odstavek 79. člena);
19. sprejema vplačila in izplačuje dobitke v drugi valuti, kot je določeno (81. člen);
20. prireja posebne igre na srečo v igralnici v nasprotju s predpisom iz 82. a člena tega zakona;
21. osebe iz 85.a člena opravljajo delo v dejavnosti prirejanja posebnih iger na srečo brez licence;
22. dopusti osebi iz 86. člena, da se udeleži posebne igre na srečo kot igralec v igralnici oziroma igralnem salonu, ki je v upravljanju ali v lasti koncesionarja, pri katerem je zaposlen;
23. nima igralne naprave v lasti oziroma v finančnem najemu (četrti odstavek 92. člena);
24. je ime igralnega salona v nasprotju s 96. členom tega zakona;
25. igralni avtomat ne vrača povprečno najmanj 90 % vložnega denarja (97. člen);
26. prireja posebne igre na srečo v igralnem salonu v nasprotju s predpisom iz 99. člena tega zakona;
27. ne vodi dnevne evidence stanja in sprememb stanja domače in tuje gotovine, drugih plačilnih sredstev ter žetonov v blagajni in trezorju (106. člen).

Z globo od 2.000 do 14.000 eurov se kaznuje za prekršek samostojni podjetnik posameznik ali posameznik, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz 5. točke prejšnjega odstavka.

Z globo od 500 do 3.500 eurov se kaznuje tudi odgovorna oseba pravne osebe, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

Z globo od 500 do 3.500 eurov se kaznuje tudi odgovorna oseba samostojnega podjetnika posameznika ali posameznika, ki samostojno opravlja dejavnost, ki stori prekršek iz drugega odstavka tega člena.